Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2331 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 1 noiembrie 1956

CU NOI REALIZĂRI ÎN MUNCĂ

Fruntașii uzinei

In „Cartea fruntașilor" de la uzinele „23 August" din Capitală au fost înscrise nume noi. Au intrat în rîndurile fruntașilor strungarii Petre Niculescu, Marin Drăghici și Nicolae Costin din secția sculărie generală care și-au îndeplinit cu 4 zile mai devreme angajamentul luat în cinstea zilei de 7 Noiembrie. Harnicii oțelari Gheorghe Stuparu și Aureliu Popa au reușit prin buna organizare a lucrului să-și îndeplinească planul pe luna octombrie cu 8 zile mai devreme. Terminînd încă de la 24 octombrie strunjirea inelelor de reazim pentru 50 de vagoane cisterne, strungarii A. Angelescu și Ion Costea au devenit fruntași în producție. Nu de mult în „Cartea fruntașilor" uzinelor a fost trecută și brigada de tineret condusă de comunistul Ștefan Olteanu care a depășit cu 23 numărul de cisterne planificat pentru a fi sudate.

Avîntul întrecerii laminatorilor de la uzinele „Republica" este oglindit în graficele de producție ale sectoarelor. La locul de cinste al fruntașilor sînt trecuți laminorii din brigada condusă de Constantin Diaconu de la agregatul de 6 țoli, Ștefan Cătuneanu și Ion Popa de la laminorul de 3 țoli, Ilie Ioniță și Tănase Voicu de la sectorul filetaj care zilnic își depășesc sarcinile de plan cu 20—40 la sută. Pe întreaga uzină planul de producție prevăzut pe perioada 1—28 octombrie a fost depășit cu 5 la sută. Productivitatea muncii a crescut în aceeași perioadă cu 6,5 la sută față de indicele planificat. Laminatorii de la uzinele „Republica" au realizat în cinstea zilei de 7 Noiembrie produse noi printre care țevi cu trepte pentru troleibuse.

(Agerpres)

Au realizat planul anual de producție

Uzinele metalurgice „21 Decembrie" se numără printre întreprinderile fruntașe ale Capitalei. Indeplinind planul anual la producția globală încă de la 15 octombrie, harnicul colectiv al uzinei a realizat zilele acestea și planul anual la producția marfă. Prețul de cost pe primele 9 luni ale anului a fost redus cu aproape 18 la sută, unele produse, ca micrometre, aparate de desen, șublere și altele, fabricate în prezent, costă cu 20—40 la sută mai puțin decît cele realizate anul trecut.

In cadrul săptămînii record organizată în cinstea zilei de 7 Noiembrie, muncitorii și tehnicienii de la această uzină au obținut realizări însemnate. Planul pe întreaga uzină în această săptămînă a fost depășit cu 153 la sută. Intrecerea între secții a fost cîștigată de colectivul secției I mecanică, secție fruntașă pe uzină timp de mai multe luni. Exemplul muncitorilor din brigada lui Dumitru Ivan din secția I, al ajustorului Nicolae Toma, al strungarului Gheorghe Dicu și al presatoarei Maria Tănase, muncitori fruntași în întrecerea pe profesii, este urmat de tot mai mulți muncitori din toate secțiile uzinei.

(Agerpres)

Lucrările de toamnă în plină desfășurare

CAREI (de la trimisul nostru). Multe zile de la începutul campaniei de toamnă în raionul Carei, regiunea Baia Mare, nu s-a putut lucra din cauza secetei ce a uscat pămîntul. La 1 octombrie acest raion avea doar 8 la sută însămînțat din terenul planificat. Indată ce timpul a fost favorabil, oamenii ogoarelor din raionul Carei au pornit cu toate forțele la recuperarea timpului pierdut. Astăzi, situația din acest raion se înfățișează altfel. In primul rînd lucrările de recoltare a culturilor de toamnă s-au terminat în întregul raion încă în ziua de 21 octombrie. In aceste zile, gospodăriile colective, întovărășirile și țăranii muncitori își duc cotele la bazele de recepție din Carei, Sanislău și Moftinu Mare. Camioane și șiruri lungi de căruțe stau mai tot timpul în fața acestor baze de recepție, așteptînd să le vină rîndul la descărcat. Insămînțările se desfășoară și ele cu elan. Primii pe raion sînt țăranii muncitori din comuna Foeni care au terminat însămînțările încă din ziua de 11 octombrie. Cele 14 gospodării colective și 30 de întovărășiri din raion au terminat și ele de curînd însămînțările.

In ziua de 20 octombrie au fost complect însămînțate ogoarele în Tiream, Urziceni, Carei, Andrid și alte comune. Pînă azi 98 la sută din tarlalele raionului se află însămînțate. O contribuție de seamă la grăbirea terminării lucrărilor de toamnă au adus-o și cei 9.000 de tineri din raion. La Dindești, de pildă, imediat ce timpul a fost favorabil, utemiștii au mers din casă în casă mobilizînd pe țăranii muncitori la însămînțarea grabnică a pămîntului. Utemiștii din gospodăria colectivă Petrești într-o adunare generală au dezbătut toate problemele campaniei de toamnă, reușind astfel să dea un ajutor de preț la încheierea cu succes a campaniei. Deosebit de prețios a fost ajutorul dat de mecanizatorii de la S.M.T. Carei, în mare parte tineri.

In cinstea zilei de 7 Noiembrie, la 23 octombrie stațiunea și-a îndeplinit în întregime planul anual cîștigînd drapelul de „Stațiune fruntașă pe regiune". Brigada a patra, condusă de utemistul Vasile Crașai, și-a realizat planul campaniei de toamnă pînă acum în proporție de 118 la sută; brigada a doua, condusă de utemistul Ștefan Templi, cu 108 la sută, iar brigada a treia, condusă de Ștefan Müler, membru al comitetului regional U.T.M., cu 101 la sută. Mecanizatorii de la S.M.T. Carei s-au angajat să execute în această campanie cu 2000 de hantri peste plan. Iată cum raionul Carei folosind toate forțele a reușit să avanseze cu succes lucrările campaniei de toamnă, găsindu-se în momentul de față în pragul încheierii ei.

ȘTEFAN HALMOȘ

Ceva despre întreceri și tineri inimoși

Despre brigada de tineret a lui Grigore Răureanu s-a mai scris prin ziare. „Gore" — cum îi spun brigadierii lui Răureanu — este un tînăr de douăzeci și doi de ani, nu prea înalt, cam slăbuț, cu nasul ridicat în vînt și cu doi ochi negri, luminoși și sinceri. Brigada lui a luat ființă cu doi ani în urmă, în cinstea zilei de 7 Noiembrie. Tinerii au format brigada pentru a munci organizat, pentru a simți în permanență sprijinul tehnicianului de brigadă și, mai ales, pentru a munci după noi metode. Au reușit ei să facă acest lucru? Au reușit cu prisosință. Luni de-a rîndul cei patru tineri constituiți în brigadă au fost mîndria secției forjă — secție fruntașă pe uzină.

Fiind numit șef de echipă la un alt ciocan, Constantin Bejenaru a ieșit din brigadă. In scurt timp, cu sprijinul organizației U.T.M., el și-a organizat echipa în brigadă de tineret. O nouă brigadă de tineret la forjă! De aci bătălia a fost deschisă. Se întreceau cele două brigăzi: a lui Grigore Răureanu cu cea a lui Constantin Bejenaru. Cine va munci mai bine? Mult timp balanța a fost egală. Bejenaru, „ucenicul", a reușit să-și întreacă „maistrul". De trei luni brigada lui se menține în fruntea clasamentului pe brigăzi.

Zeci de piese pentru motorul de 450 cai-putere, pentru vagoanele de marfă și vagoanele cisternă, piese de schimb pentru laminoare și linia de ciment au ieșit din mîinile lor harnice. Economiile înregistrate de aceste brigăzi lunar, prin valorificarea deșeurilor, ating suma de 8—10.000 lei.

Brigada lui Bejenaru Constantin nu se culcă pe laurii victoriei. La forja matrițe, echipele utemiștilor Ștefan Zapan și Viorel Drugea merg cu pași mari pe urmele brigăzilor fruntașe. Nu va fi lucru de mirare cînd și aceste echipe se vor constitui în brigăzi de tineret de producție. Atunci întrecerea pentru steagul de brigadă fruntașă va fi și mai intensă...

Corespondent
TR. BADULESCU

Noi perspective pentru învățătură muncitorilor calificați, maiștrilor și absolvenților școlilor tehnice de maiștri

De curînd a apărut Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 1434 cu privire la complectarea și republicarea Hotărîrii nr. 91/1955 a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al P.R.P. privitoare la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri.

Hotărîrea cuprinde importante prevederi menite să creeze muncitorilor calificați, maiștrilor și absolvenților școlilor tehnice de maiștri mari posibilități pentru a continua studiile în institute tehnice de învățămînt superior.

In urma unor cursuri speciale de pregătire, organizate de Ministerul Invățămîntului, pe baza propunerilor ministerelor interesate, absolvenții școlilor tehnice de maiștri, maiștrii din întreprinderile productive cu o înaltă pregătire tehnică și practică îndelungată de conducere în producție, vor trece un examen de diferență, față de școala medie la principalele obiecte de învățămînt, după care se vor putea prezenta la examenele de admitere în învățămîntul superior.

In Hotărîre se arată că studenții proveniți din aceste categorii, pe baza recomandărilor făcute de întreprindere, vor primi din partea întreprinderilor care i-au recomandat burse pe toată durata studiilor.

Pe baza prevederilor Hotărîrii, Ministerul Invățămîntului, în colaborare cu ministerele de resort, vor elabora un regulament în vederea traducerii în viață a sarcinilor cuprinse în această hotărîre, astfel, ca cel mai tîrziu de la 1 ianuarie 1957 să înceapă cursurile pregătitoare pentru trecerea examenului de diferență față de școala medie. Cheltuielile pentru rechizitele necesare în perioada cursurilor de pregătire, precum și pentru plata cadrelor didactice care vor preda la aceste cursuri, vor fi suportate de întreprinderile respective.

Recenta Hotărîre a partidului, guvernului și C.C.S. primită cu bucurie în întreaga țară

Prin muncă, spre noi succese în ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii

In centrul atenției opiniei noastre publice se află recenta Hotărîre a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, a Consiliului de Miniștri și a Consiliului Central al Sindicatelor cu privire la îmbunătățirea sistemului actual de salarizare a muncitorilor și a sistemului de pensii. In adunări, în scrisorile trimise redacției ca și în declarațiile făcute reporterilor ziarului nostru, oamenii muncii își manifestă viul lor interes față de măsurile prevăzute în Hotărîre.

— Sînt muncitor la Intreprinderea de industrializare a cărnii din Pitești — ne scrie tovarășul Nicolae Dună. Familia mea se compune din 10 persoane dintre care 6 sînt copii sub 14 ani. Sînd mîndru de faptul că eforturile noastre, ale tuturor muncitorilor, au contribuit la realizarea și depășirea planului de stat pe primele 9 luni ale anului, dînd astfel posibilitate partidului și guvernului să ia noi măsuri pentru îmbunătățirea nivelului nostru de trai. Cei 600 de lei pe care îi voi primi în afară de salariu, ca ajutor pentru copiii mei, mă vor sprijini să le creez condiții mai bune de viață.

Și tov. Nicolae Dună încheie:

— Eu personal sînt hotărît ca și pe viitor să muncesc cu însuflețire pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid și guvern.

— Mi-am făcut o socoteală — ne-a declarat linotipistul Marin Crețu de la întreprinderea poligrafică din Iași. Eu cîștig în medie pe lună pînă la 1000 lei, iar acum voi beneficia de un spor al salariului de 300 lei pentru cei trei copii ai mei. Consider această Hotărîre, drept o mărturie a grijii ce o poartă regimul nostru democrat-popular pentru asigurarea unor condiții mai bune de viață celor ce muncesc. Impreună cu tovarășii mei din secția linotipe, voi răspunde acestei Hotărîri prin sporirea productivității muncii, printr-o mai bună organizare a activității noastre în producție, mijlocul principal de îmbunătățire a nivelului nostru de viață.

Cristina Tudor, muncitoare la țesătoria „Intrecerea socialistă" din Constanța, a ținut să ne spună:

— Grija ce ni se poartă de către partid se vede în măsurile pentru îmbunătățirea sistemului actual de salarizare. Acordarea unor alocații de stat pentru fiecare copil precum și creșterea pensiilor este o măsură bine venită.

In încheiere, tovarășa Cristina Tudor spune:

— Iubim partidul și guvernul și vom fi mereu alături de el pentru că toate măsurile luate sînt în folosul nostru, al oamenilor muncii.

Pe tovarășa Florica Ghiță, pensionară, reporterul nostru a vizitat-o acasă. Puțin emoționată, mai întîi pentru vestea măririi pensiei și apoi pentru faptul că numele ei va apare în ziar, Florica Ghiță a declarat:

— Desigur vreți să știți cum e cu pensia mea? Pînă acum luam 150 lei pe lună. Nu era o sumă mare, dar moșul meu, care e mai tînăr decît mine — are numai 50 de ani — nu a ieșit încă la pensie; e tîmplar la spitalul de copii unde am lucrat și eu și unde avem locuință. Cu salariul lui și cu pensia mea, eu nu că mă laud, dar sînt gospodină, mă descurcam. Acum cînd pensia mea s-a mărit cu 100 de lei, o să ne fie mai bine.

Pretutindeni discuțiile au subliniat faptul că actualele măsuri de îmbunătățire a nivelului de trai, sînt urmarea firească a realizărilor dobîndite în economia țării în ultimele 9 luni. De aceea, oamenii muncii își propun să muncească mai departe cu însuflețire pentru creșterea rentabilității întreprinderilor, pentru sporirea cîștigurilor lor. Discutarea punctelor din Hotărîre care se referă la extinderea treptată, începînd de la 1 ianuarie 1957 a sistemului de salarii pe funcțiuni pentru personalul tehnico-administrativ și pentru cel de specialitate, e urmată de angajamente concrete în vederea obținerii de noi succese în biruirea greutăților care mai există pentru creșterea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii.

S. IONESCU

Vom merge neclintit înainte

Pentru colectivul de muncă al uzinelor „Semănătoarea", ziua de 30 octombrie a fost de două ori prilej de bucurie. In această zi muncitorii uzinei și-au îndeplinit integral planul pe anul 1956 și totodată, ca o dovadă în plus că tot ceea ce creează poporul slujește îmbunătățirii vieții celor ce muncesc și a familiilor lor, în aceeași zi ei au aflat și de noua Hotărîre a partidului, a guvernului și a C.C.S. în legătură cu îmbunătățirea sistemului actual de salarizare a muncitorilor și a sistemului de pensii.

Aceste fapte ce le-au umplut inimile de mîndrie, de încredere în Partidul Muncitoresc Romîn, muncitorii, tehnicienii și funcționarii uzinelor „Semănătoarea" le-au sărbătorit miercuri într-un miting.

In hala sectorului II, s-au adunat peste 1.000 de oameni.

Muncitoarea lăcătuș Maria Persican, inginerul Petre Morcov și responsabilul brigăzii de tineret, Anghel Dumitru, au vorbit despre hotărîrea lor de a munci mereu mai bine și de a sprijini cu încredere deplină politica partidului al cărui țel este construirea socialismului, crearea unei vieți mai bune poporului nostru. (Agerpres)

Muncitorii de la „Dobrogeanu Gherea"-Oradea au primit cu bucurie Hotărîrea

ORADEA (de la corespondentul nostru E. Pitulescu).

Numeroși muncitori de la fabrica de piele și încălțăminte „Dobrogeanu Gherea" din Oradea și-au manifestat satisfacția în urma apariției Hotărîrii C.C. al P.M.R., a Consiliului de Miniștri și a Consiliului Central al Sindicatelor, privind îmbunătățirea sistemului actual de salarizare a muncitorilor și a sistemului de pensii.

Această Hotărîre este încă o dovadă grăitoare a grijii partidului și guvernului pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii din țara noastră.

Hotărîrea a stîrnit un mare interes în rîndul muncitorilor acestei fabrici. Ecoul Hotărîrii ne-a fost confirmat de sute de muncitori, printre care și tov. Petru Laszlo, muncitor în secția de finisaj.

— Această hotărîre, a declarat tov. Laszlo, va aduce o creștere simțitoare a salariului meu. Incepînd cu luna noiembrie voi cîștiga peste 1300 lei, ca urmare a creșterii alocației de stat pentru cei 4 copii sub 14 ani pe care îi am.

Profit de acest prilej pentru a-mi manifesta atașamentul față de partid, cu ajutorul căruia de curînd m-am mutat în noua casă construită prin împrumutul primit de la stat, compusă din 3 camere, bucătărie și hol, care îmi oferă condiții bune de locuit.

Și în celelalte secții ale acestei fabrici sute de oameni și-au manifestat recunoștința pentru această Hotărîre care arată încă o dată grija partidului și guvernului față de creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii din țara noastră. Ca și în secția de finisaj, în secția de ștanțare — după cum ne-a declarat tov. Iosif Csete — muncitorii au ținut să-și manifeste bucuria față de noua Hotărîre. După amiază, în cadrul unei adunări, muncitorii acestei fabrici au discutat cu mare însuflețire recenta Hotărîre.

Aspect din timpul mitingului la Depoul C.F.R.-București

Muncitorii își exprimă atașamentul față de partid și guvern

In întreaga țară oamenii muncii au primit cu un sentiment de adîncă bucurie Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, a Consiliului de Miniștri și a Consiliului Central al Sindicatelor în legătură cu îmbunătățirea sistemului actual de salarizare a muncitorilor și a sistemului de pensii.

In întreaga țară în numeroase întreprinderi, colective de muncitori s-au întrunit în mitinguri în care și-au manifestat via mulțumire față de această nouă măsură a partidului și guvernului nostru pentru ridicarea nivelului de trai. Totodată ei și-au exprimat hotărîrea fermă de a depune noi eforturi în producție — conștienți că aceasta este sursa continuei îmbunătățiri a condițiilor de viață.

Pe adresa Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri sosesc numeroase telegrame ale oamenilor muncii din întreprinderile din

Mitingurile din întreprinderi

țară, trimise cu prilejul acestor mitinguri.

Muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din Uzinele metalurgice Grivița din București au trimis astfel C.C. al P.M.R. tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej și Consiliului de Miniștri, tovarășului Chivu Stoica, o telegramă în care se spune: „Măsurile luate prin noua Hotărîre dovedesc încă odată grija permanentă a partidului și guvernului pentru ridicarea continuă a bunăstării materiale a celor ce muncesc. Aceste măsuri sînt urmarea aplicării directivelor celui de al II-lea Congres al Partidului care a trasat un măreț program pentru înflorirea patriei noastre pe drumul construcției socialismului. Totodată ele au fost posibile datorită elanului oamenilor muncii pe baza căruia planul de stat pe primele nouă luni ale acestui an a fost îndeplinit și depășit.

Noi asigurăm partidul și guvernul nostru că și pe viitor vom munci cu multă hotărîre pentru traducerea în viață a directivelor celui de al II-lea Congres al Partidului, conștienți că în acest fel luptăm pentru ridicarea nivelului de trai al nostru și al familiilor noastre".

Colectivul depoului de locomotive C.F.R. București călători a trimis C.C. al P.M.R. tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, o telegramă în care salută noile măsuri adoptate de partid și guvern și exprimă hotărîrea muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor din acest depou de a munci cu elan pentru a realiza politica partidului, pentru a întări necontenit statul nostru democrat-popular și a dezvolta succesele pe drumul construirii socialismului.

La 31 octombrie, muncitorii fabricii „Partizanul Roșu" din Orașul Stalin întruniți într-un miting au trimis o telegramă C.C. al P.M.R., tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej și Consiliului de Miniștri, tovarășului Chivu Stoica, în care își exprimă dragostea și recunoștința față de partid și hotărîrea lor neobosită de a munci pentru construirea socialismului.

O altă telegramă au trimis-o muncitorii fabricii de ciment „Temelia" din orașul Stalin Consiliului de Miniștri al R.P.R., tovarășului Chivu Stoica. După ce salută cu însuflețire măsurile adoptate de partid și guvern, colectivul fabricii se angajează ca în cinstea zilei de 7 Noiembrie să lucreze în contul zilei de 28 noiembrie 1956, să sporească productivitatea muncii și să reducă prețul de cost.

Angajamente concrete și-au luat și muncitorii fabricii de bere „Aurora" din Dîrste în telegrama pe care au trimis-o Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, tovarășului Gh.Gheorghiu-Dej. După ce-și exprimă bucuria pentru noua Hotărîre, muncitorii fabricii își iau angajamentul să sporească productivitatea muncii în cinstea zilei de 30 Decembrie și să îndeplinească planul anual pînă la 20 decembrie 1956. Muncitorii fabricii de bere „Azuga" arată în telegrama lor că sînt hotărîți să muncească cu abnegație pentru a traduce în viață istoricele hotărîri ale celui de al II-lea Congres al partidului și că în același timp sînt hotărîți să întărească vigilența revoluționară.

La fabrica metalurgică Pitești muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii au salutat cu bucurie Hotărîrea C.C. al P.M.R., a Consiliului de Miniștri și a C.C.S. Răspunzînd grijii partidului și guvernului pentru îmbunătățirea nivelului de viață al oamenilor muncii, colectivul fabricii s-a angajat să îndeplinească planul de producție dînd produse de bună calitate, să lupte pentru creșterea productivității muncii și pentru reducerea continuă a prețului de cost.

Mitinguri asemănătoare au avut loc în numeroase alte întreprinderi din întreaga țară.

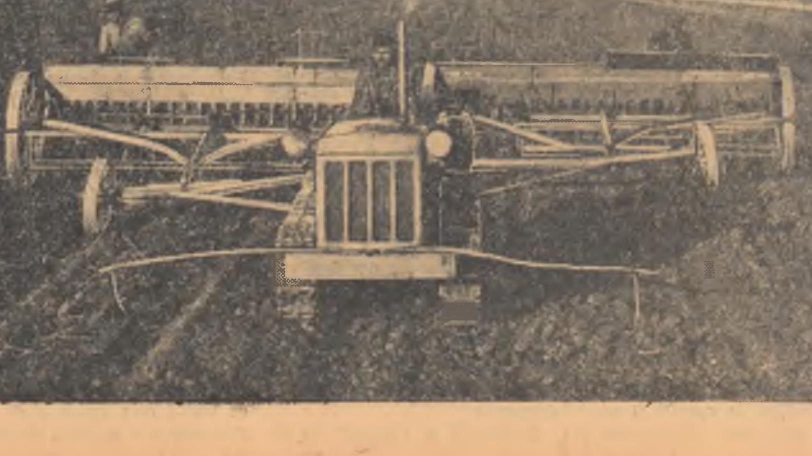
Pe ogoarele G.A.S. „Justin Georgescu"

Fiecare dintre noi știe că bogăția viitoarei recolte depinde în cea mai mare măsură de calitatea arăturilor și a însămînțărilor, care în unele locuri ale patriei noastre iau sfîrșit zilele acestea.

Priviți în fotografie pe tînărul tractorist Gheorghe Zăvoianu, unul dintre inițiatorii metodei graficului orar, executînd arăturile de toamnă la gospodăria agricolă de stat „Justin Georgescu" din regiunea Galați. El reușește să realizeze zilnic cîte 5 hectare arătură în loc de 3 hectare cît are norma zilnică la tractorul său.

In urma lui, după cum se vede în fotografia a II-a, însămînțările se fac cu ajutorul unui cuplu format din două semănători care însămînțează zilnic 30 hectare în loc de 16, cît este norma.

Știința romînească peste hotare

La Strasbourg — la sesiunea Asociației de Psihologie

de conf. univ. Paul Popescu-Neveanu
candidat în științe pedagogice

La începutul lunii octombrie, într-unul din vechile orașe din răsăritul Franței, la Strasbourg, în localul celebrei universități, a avut loc cea de a IV-a sesiune a Asociației de Psihologie științifică de limbă franceză. Au participat oameni de știință din Franța, U.R.S.S., Elveția, Italia, Spania, Anglia, S.U.A., Belgia, Iugoslavia, Danemarca, din țara noastră și din alte țări. Printre personalitățile marcante ale psihologiei mondiale participante la această sesiune menționăm numele profesorilor H. Pieron, B. M. Teplov, J. Piajet, A. N. Leontiev, Graham Clarence, G. Franck și alții. Țara noastră a trimis pentru prima oară la o asemenea sesiune, o delegație formată din Conf. univ. I. N. Bălănescu și semnatarul acestor rînduri. Tematica sesiunii a fost axată în jurul temei „Invățarea și reflexele condiționate". *După cuvîntul introductiv în care prof. Pieron a evocat memoria lui I. P. Pavlov și a subliniat însemnătatea operei acestuia pentru dezvoltarea psihologiei științifice a urmat expunerea a 3 referate.*

Primul referat al Prof. A FESSARD din Paris și H GASTAUD din Marsilia intitulat „Corelațiile neurofiziologice ale formării reflexelor condiționate" *a dat la iveală un material foarte important privitor la procesele electro-fiziologice care se petrec în creier în procesul consolidării și stingerii reflexelor condiționate.*

Referatul prof. G. MONTPELLIER din Louvain, intitulat „Condiționare și învățare" *a tratat din punctul de vedere al schemei de însușire a cunoștințelor lucrările acad. Pavlov și ale succesorilor săi din toate țările lumii.*

Cel de al III-lea raport susținut de prof. A. N. LEONTIEV din Moscova intitulat „Reflexe condiționate, învățare și conștiință" *a stîrnit în cadrul dezbaterilor vii discuții. Prof. Leontiev a subliniat faptul că nu este necesar să se conceapă pavlovismul după modele simplificate, obținute în experimentele făcute pe animale, ci trebuie să se țină seama de nesfîrșita complexitate a lanțurilor și sistemelor reflexe ierarhizate, care sînt proprii omului. Cred că este interesant de menționat faptul că în cadrul discuțiilor profesorii J. Piajet de la Geneva, Fraisse și Paulus de la Liège s-au declarat în linii generale de acord cu tezele susținute de prof. Leontiev.*

In general în cadrul discuțiilor ce s-au purtat după prezentarea acestor 3 referate (în care delegația noastră și-a exprimat și ea punctul de vedere insistînd asupra problemelor actuale din psihologia pavlovistă, folosindu-se în acest scop de cercetările originale efectuate în ultimii ani în țara noastră), s-a subliniat importanța învățăturii despre reflexe condiționate pentru psihologie. Chiar dacă au existat unele dezacorduri pe probleme particulare, pe problemele esențiale ale psihologiei moderne oamenii de știință prezenți la această întrunire au ajuns să manifeste o anumită comunitate de vederi pe baza învățăturii pavloviste.

După încheierea sesiunii, delegația noastră a vizitat cîteva centre de studii psihologice de la Strasbourg și Paris printre care laboratorul prof. Viaud din Strasbourg care continuă studiul tropismelor inițiat aici de celebrul Löeb, laboratorul de psihologie a copiilor condus de prof. Zazza din Paris, laboratorul de psihologie de la Sorbona, Institutul de Orientare profesională al cărui secretar general este D-na Benaccy, am luat o serie întreagă de legături cu oamenii de știință francezi care au manifestat un viu interes față de cercetările în psihologie efectuate în țara noastră.

Reglementarea călătoriilor în interes personal ale angajaților Ministerului Căilor Ferate, ale pensionarilor foști angajați ai Ministerului Căilor Ferate și ale membrilor lor de familie

La propunerea ministrului Căilor Ferate, Consiliul de Miniștri a dat o hotărîre prin care se stabilește dreptul de călătorie gratuită în interes personal al angajaților permanenți ai Ministerului Căilor Ferate, al pensionarilor care au fost angajați permanenți ai Ministerului Căilor Ferate și al membrilor de familie ai acestora, după cum urmează:

— douăsprezece călătorii dus și întors anual pentru angajați;

— șase călătorii dus și întors anual pentru pensionari și membrii de familie ai angajaților și pensionarilor.

Prin membrii de familie ai angajaților și pensionarilor se înțeleg soția și copiii minori.

Călătoriile în interes personal se fac pe bază de permise individuale, valabile în tot cursul anului.

Ministerul Căilor Ferate, cu avizul Comitetului Central al Sindicatelor Muncitorilor C.F.R. și P.T.T., va da instrucțiuni de aplicare a acestei hotărîri.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 445/956 privind reglementarea călătoriilor în interes personal ale angajaților și pensionarilor Ministerului Căilor Ferate și ale membrilor lor de familie pe C.F.R. se abrogă.

CĂMINIȘTI...

Cuvîntul acesta — „cămin" are, în toate limbile pămîntului, o rezonanță dulce, sugerînd căldura pe care o vrei și o cere sufletul omenesc. Alegerea lui pentru a desemna o casă a studenților este fericită în măsura în care locatarii, studenții înșiși, îl fac să corespundă.

E ușor acest lucru? E greu?

Răspunsul nu-l poți da după un termen prea scurt. Conviețuirea necesită adaptare. Înțelegere, concesii reciproce; pînă la desăvîrșirea armoniei este de parcurs o cale lungă. Patru tineri împart o cameră. Nu fiecare o simte de la început „a lor", a celor patru. Alegîndu-se după gusturi și preocupări de studiu comune cei patru constată totuși, înainte de toate, ceea ce îi separă. Nu vă temeți, nu se vor despărți. Fricțiunile care se ivesc pornesc de la fleacuri — unul are chef de vorbă cînd celălalt vrea să doarmă — și așa mai departe. Dacă vreunul dintre ei ar lua în serios o asemenea ciocnire, ar fi trist pentru el. Dar ei sînt patru; al cincilea locatar, nemenționat pe eticheta fixată pe ușă, merită să fie buna dispoziție.

De-a lungul timpurilor, buna dispoziție boemă a fost însoțitoarea studențimii și deseori reprezentanta ei, proslăvită ca atare de artiști mari, de la François Villon la Suppé — și alții mai recent încă. O siluetă sprințară, amatoare de bere blondă și de cîntece cu refrenuri voioase, vag sceptică dar net îndrăgostită de viață. Era, aceasta, latura atrăgătoare. Cealaltă latură ascundea tuberculoza, înnoptarea sub poduri, traiul din expediente, lucrările valoroase ale calicului X apărute sub semnătura nababului Y, un viitor fără perspective etc. Puse în balanță, talgerul mizeriei cădea greu, strivitor de greu.

Azi, buna dispoziție se desparte de boemă. Își iau adio în fața căminului studențesc, pentru a nu se mai revedea niciodată. Cea dintîi este singura care are acces în clădire; să urcă scara, trece familiar de-a lungul coridoarelor, intră într-o cameră sau alta, și de acolo se aude curînd un hohot de rîs, un rîs triumfător, care trece apoi în surdină, la insistențele vecinilor. Camerele așezate în lungi șiruri regulate sînt atrăgătoare. O afirmă difuzoarele de radio, preșurile din fața ușii, rafturile cu cărți, poate și vasul de flori.

Cei patru sînt, bineînțeles, temperamente deosebite. Unul învață cu pumnii strînși, cu sprîncenele adunate deasupra ochilor, cu șanțuri adînci pe frunte: o concentrare evidentă. Colegul de cameră, dimpotrivă, e destins, parcă ar citi un roman captivant, se oprește deseori din lectură pentru a-și aduce aminte de ceva, poate cu totul altceva decît cursul pe care îl repetă. Totuși nu poți jura că cel din urmă va răspunde mai puțin satisfăcător decît celălalt. Personalitățile lor se sprijină una pe alta, se complectează, se atrag. Cînd unul, duminică, își calcă pantalonii cu atenție excepțională, dichisindu-se îndelung, iar celălalt, întins pe pat, îi face cu un zîmbet controlul minuțios al ținutei, înțepăturile verbale nu dor, căci la mijloc e un sentiment de duioșie bărbătească, stăpînită; iar între fete, confesiunile apar mai direct și alegerea unei perechi de pantofi sau a unei eșarfe este rodul unor adevărate discuții colective și al unei colaborări mutuale, cu totul remarcabile.

Intimitatea camerei celor patru băieți sau a celor patru fete este o chestiune vitală. Cu minim efort — puțină preocupare și gust — intimitatea poate fi creată organizată. Un student gospodar, curajos și întreprinzător, va înfrunta mai întîi trei zîmbete ironice și va fixa pe peretele de lîngă patul său reproducerea unei opere de artă, bine aleasă. Se poate pune rămășag că cel puțin unul din colegii de cameră va fi cucerit. În săptămîna următoare, doi gospodari (deja) vor avea de înfruntat numai două zîmbete malițioase și vor procura flori. Vor cîștiga pe al treilea. Și pînă la urmă, victoriile esteticei aplicate, care începuseră prin lupta de zi cu zi pentru menținerea curățeniei exemplare, își vor spune cuvîntul într-o cameră mereu mai luminoasă, mai îmbietoare, lipsită totuși de zorzoane dulcege.

Cei patru locuiesc și învață împreună. Sînt patru oameni uniți prin legături de muncă, de prietenie, aceasta este o legătură trainică.

ȘTEFAN IUREȘ

DIN VIAȚA UNIVERSITARĂ

ACTIVITATE ȘTIINȚIFICĂ
legată de problemele practicii

La laboratorul de acționări și utilaj electric al Facultății de electrotehnică a Institutului politehnic-Iași, se efectuează lucrări de laborator din domeniile producției industriale, cum ar fi acționarea instalațiilor de laminoare din industria metalurgică, acționarea mașinilor-unelte, a pompelor și compresoarelor, acționarea mașinilor de ridicat, transportat și a instalațiilor din industria petroliferă, textilă etc.

La începutul noului an școlar au fost revizuite parte din instalațiile vechi din laborator, iar altele au fost puse la punct pentru prima dată, astfel încît cunoștințele studenților căpătate în acest laborator să fie cît mai complecte.

Față de anul trecut numărul de lucrări de laborator a crescut anul acesta, cu 25 la sută.

Tot în cadrul catedrei s-a pus la punct laboratorul de electronică industrială, sub directa supraveghere a tov. prof. Constantin Onu. Aici este în curs de montare laboratorul de bazele automatizării și telemecanicii. În prezent, în cadrul aceluiași laborator se fac pregătiri în vederea studierii posibilităților de recepție a emisiunilor de televiziune peste orizont, lucrări la care tov. prof. C. Onu este ajutat de tov. asistent M. Ițicovici.

În cadrul laboratorului de acționări și utilaje al Facultății de electrotehnică sînt în studiu o serie de probleme axate pe hotărîrile celui de al II-lea Congres al P.M.R. Aceste studii privesc contribuții la îmbunătățirea acționărilor electrice ale laminoarelor din industria metalurgică, prin grupurile în cascadă. O altă lucrare este legată de normarea și stabilirea consumului specific de energie electrică din industria lemnului și altele.

Întreg colectivul de catedră acordă sprijin întreprinderilor din oraș și regiune în legătură cu rezolvarea unor probleme. De pildă, la fabrica „Moldova" au fost făcute sugestii în legătură cu reducerea consumului specific de energie electrică. Aceeași problemă se află în studiu și la fabrica de țigarete. De asemenea s-a studiat problema pierderilor de energie în rețelele electrice ale orașelor Iași și Bîrlad, indicîndu-se soluțiile de ameliorare. Între Facultatea de electrotehnică și fabrica de rulmenți din Bîrlad se află în curs de perfectare un contact privitor la conceperea și proiectarea unei instalații de călire prin înaltă frecvență.

În munca științifică sînt antrenați și unii din studenții anilor IV și V care își aduc contribuția la rezolvarea unor probleme de producție puse în întreprinderi. Astfel, studenții I. Calapod, Gh. Schiopu, I. Vizenberg, I. Miroș, fruntași la învățătură din anul V, au colaborat cu cadre didactice aducînd o prețioasă contribuție în unele probleme. Studenta Emilia Răchițeanu și-a lucrat proiectul de diplomă în cadrul catedrei avînd ca subiect problema ameliorării factorului de putere la fabrica „Moldova". Studentul Gherasim Crusos și-a lucrat subiectul de diplomă în problema refacerii instalațiilor de forță și lumină la fabrica „Textila roșie". Dintre cei mai buni studenți unii devin mai tîrziu cadre didactice. De pildă tînărul Cezar Trifan, inginer cu diplomă de merit, este acum șef de laborator în cadrul catedrei de utilizări electrice, aducînd un aport însemnat la dezvoltarea laboratorului.

Acestea sînt doar cîteva aspecte dar, cred, îndeajuns de grăitoare care dovedesc via activitate științifică desfășurată deopotrivă de cadre didactice și de studenți în cadrul catedrei amintite.

Corespondent
LAZAR BENEȘ

Din experiența unui seminar pe bază de referate

Discuția inițiată de ziarul „Scînteia tineretului" în jurul problemelor de seminarizare prezintă un început promițător. Seminariile, așa cum s-au desfășurat în unele cazuri, au constituit uneori un teren deosebit de favorabil pentru înrădăcinarea unor metode scolastice de studiu, a bucherismului etc. Tocmai de aceea ni se pare că ridicarea nivelului calitativ al activității de seminarizare constituie o necesitate urgentă.

În această privință propunerile făcute de tovarășul Paul Popescu-Neveanu cu privire la adoptarea unor metode superioare de seminarizare, în special aceea a referatelor, constituie după părerea noastră obiectivul principal către care trebuie să se îndrepte discuțiile. Articolul amintit, deși abordează o serie de probleme interesante nu se ocupă în mod special de noua metodă.

Evident că nu se pot adopta norme stereotipe în aplicarea acestei metode însă, prin discuții cu privire la specificul aplicării acestei metode în cadrul concret al diverselor institute sau facultăți, s-ar fi putut desprinde cu mai multă ușurință anumite trăsături esențiale ale seminariilor pe bază de referat, care să aibă o valabilitate generală. Rezultatele unor asemenea discuții ar sluji în mare măsură drept indicații, contribuind astfel de la bun început, la înlăturarea unor lipsuri inerente practicării noului sistem de seminarizare, în special la cadrele didactice cu mai puțină experiență în acest domeniu.

Or, tocmai cele două articole apărute ulterior articolului citat — respectiv articolul „Prelegerile să stimuleze discuțiile în seminar" scris de tovarășul Gh. P. Apostol și articolul „Rolul conducătorului de seminar" scris de tovarășa Elvira Goldman, n-au reușit să ne spună prea multe lucruri în acest sens.

Cele două articole, subliniind necesitatea unor acțiuni imediate în vederea îmbunătățirii

SĂ DISCUTĂM

activității de seminarizare, ocolesc, totuși, metoda referatelor, cu toate că această metodă reprezintă o deosebită importanță și e totodată foarte puțin cunoscută.

Nu negăm necesitatea unei „măiestrii pedagogice" — de care vorbea tovarășa Goldman, gradul înalt de pregătire etc. considerate ca o condiție sine qua non pentru calitatea de asistent, dar această măiestrie nu poate fi desprinsă, la rîndul ei, de cadrul concret al unei metode superioare de seminarizare.

Tovarășa Goldman își manifestă un oarecare scepticism în legătură cu prezentarea referatului de către unul sau doi studenți. Tovarășa se întreabă pe bună dreptate ce se întîmplă cu restul studenților din grupă dacă nu se pregătesc suficient pentru a participa la discuții. A face întreaga grupă activă, a-i impulsiona pe studenți să simtă necesitatea studiului individual etc., iată unde trebuie să intervină măiestria pedagogică a asistentului.

Dacă articolele amintite n-au făcut altceva decît să relief eze necesitatea trecerii la o formă superioară de seminarizare, pentru generalizarea unei asemenea metode — cum este cea a referatelor — se naște necesitatea publicării unor materiale care să oglindească modul concret de desfășurare a seminariilor pe bază de referate. În felul acesta s-ar crea o bază concretă pentru un schimb de experiență mai vast. De pildă, dacă secția de economie agrară a Facultății de planificare din I.S.E.P. București a folosit în anul școlar 1955—1956 metoda referatelor în mod cu totul experimental, accidental, anul acesta seminariile de economie agrară se desfășoară numai pe bază de referate.

Prima grijă a fost îndreptată spre alegerea unor teme de referate, prin care să se evite simpla repetare a problemelor de la curs. Totodată, s-a căutat ca temele respective să fie interesante și atrăgătoare, să răspundă unor necesități teoretice și practice înalte, să abordeze anumite probleme mai puțin cunoscute, să dezvăluie toate laturile unei chestiuni. Asemenea teme reclamă o deosebită străduință din partea studentului, îl obligă să cerceteze o vastă bibliografie și îi imprimă o anumită încredere în forțele sale intelectuale. Astfel, pentru anul III al Facultății de planificare — secția de economie agrară — s-au fixat o serie de referate, care creează un teren oarecum independent față de curs. Bineînțeles, că eșalonarea acestor referate a fost făcută totuși în concordanță cu succesiunea temelor de la curs, tocmai pentru ca studenții să poată dispune de un anumit cadru teoretic general, de o anumită posibilitate de orientare în cercetarea materialului bibliografic indicat, precum și în redactarea subiectului respectiv. Astfel, pentru aprofundarea unor aspecte ale lecțiilor despre „Superioritatea marii producții în agricultură", „Dezvoltarea capitalismului în agricultură", „Necesitatea și rolul cooperației în transformarea socialistă a agriculturii" etc., au fost fixate o serie de referate cu temele: „Tezele teoretice emise de Engels în lucrarea sa „Problema țărănească în Franța și Germania"; „Importanța teoretică și practică a lucrării lui Lenin „Problema agrară și „criticii" lui Marx"; „Lenin despre dezvoltarea capitalismului în agricultura Rusiei"; „Agricultura capitalistă contemporană"; „Aplicarea planului cooperatist-leninist în țările de democrație populară" etc.

După aceleași criterii s-a procedat în alegerea temelor de referate și la anul IV al aceleiași facultăți și secții. Anul IV însă, care a atins un oarecare grad de maturitate profesională, manifestă un interes crescînd mai ales pentru temele noi, care reclamă muncă de creație.

Un exemplu concret îl constituie referatul cu tema „Natura economică a rentei în cooperativele agricole de producție", care a stîrnit numeroase discuții.

Din experiența desfășurării primelor seminarii pe bază de referate, s-a putut constata că unii studenți încă nu s-au debarasat de unele metode rutiniere și bucherești. Datorită lipsei de conștiinciozitate în cercetarea materialului bibliografic, datorită faptului că încă nu s-a imprimat o necesitate a studiului individual, unele referate au decurs monoton, cu discuții la un nivel scăzut. De aceea, în această perioadă de început, seminariile pe bază de referate reclamă multă perseverență și competență din partea cadrelor didactice. Acestea trebuie să acorde consultații speciale atît referenților, cît și coreferenților, să le indice cu precizie bibliografia, să le atragă atenția asupra anumitor aspecte mai principale ale referatului etc.

Desigur restul studenților din grupă, trebuie să se pregătească cu tot atîta conștiinciozitate ca și referenții și coreferenții respectivi. Astfel, seminariile rămîn fără participanți, devin monotone și formale. În acest sens, un rol activ revine în primul rînd referenților și coreferenților, care trebuie să se intereseze de felul cum colegii lor studiază bibliografia, cum se pregătesc în general pentru referat etc.

Pregătirea unei atmosfere favorabile în jurul seminariilor pe bază de referate revine mai ales organizațiilor de bază U.T.M și asociațiilor studențești. La noi în institut, inițiativa și intervenția acestora în ce privește ridicarea nivelului calitativ al muncii profesionale a studenților sînt încă slabe.

Evident că roadele vor fi mult mai bogate cînd conducerea institutului nostru va studia cu mai multă atenție problema generalizării desfășurării activității de seminarizare pe bază de referate, în funcție de specificul fiecărei facultăți precum și de particularitățile fiecărei secții în parte.

P. AVRAMESCU
C. COJOCARU
asistenți la I.S.E.P.-București

Viitorii artiști plastici

Viitorii artiști plastici, cei ale căror lucrări vor împodobi sălile de expoziții, depun în anii de învățămînt o bogată activitate. Ei caută să obțină rezultate cît mai bune în însușirea măiestriei artistice. Roadele muncii lor pot fi văzute în cadrul expoziției lucrărilor extrașcolare executate de studenții Institutului de arte plastice „Nicolae Grigorescu" din București. Expoziția este deschisă publicului în sălile din strada Dr. Sion.

In fotografie: sculptura „Țăran muncitor" de VICTOR ROMAN.

Un nou grup social

În urmă cu cîtva timp la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" din București a început construirea unui grup social menit să satisfacă în condiții tot mai bune cazarea studenților pe toată perioada de învățămînt. Acesta va fi compus din 6 cămine cuprinzînd peste 1000 locuri, cantină, club și policlinică.

Pentru a cunoaște mai multe amănunte despre acest grup social ca și pentru a afla care este stadiul lucrărilor am stat de vorbă cu tovarășul arhitect Gh. Baloșan, rugîndu-l să ne dea unele amănunte despre importanța lucrare în construcție. Cu acest prilej am aflat că muncitorii constructori folosesc din plin fiecare zi, fiecare minut spre a grăbi ritmul lucrărilor, așa încît la 7 Noiembrie să fie terminate lucrările la căminul 1 și să la sfîrșit turnarea planșeurilor de la căminul 3 și de la centrala termică.

Pentru ca aceste obiective să fie îndeplinite, echipele de betoniști și montori lucrează cu multă însuflețire. Printre acestea se evidențiază cele conduse de Ion Bușu, Markov Tomislav și Tănase Vasile, care, pe lîngă că obțin depășiri medii de 40—75 la sută, acordă o atenție deosebită calității lucrului.

Lucrările de amenajare a grupului social de la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" vor continua și în timpul iernii, așa încît în primăvara anului viitor întreaga construcție să fie dată în folosință.

Înainte de a sfîrși convorbirea cu arhitectul Gh. Baloșan am aflat printre altele că fiecare din camerele celor 6 cămine va avea trei sau patru paturi, dulapuri etc. Policlinica grupului va fi prevăzută cu cabinete medicale, dentare etc., înzestrate cu tot aparatajul necesar. Clubul — care va fi adăpostit la etajul I al corpului principal — va avea săli de jocuri, lectură, bibliotecă. La acest etaj va funcționa și spălătoria mecanică a institutului, prevăzută cu mașini de spălat și călcat, cu depozite de rufe și ateliere pentru reparații. Cantina este prevăzută cu depozite de alimente și cu stație frigideră, ca și cu ascensoare pentru alimente, mașini pentru spălat mesele, toate acționate electric.

Accesul la aceste construcții se va face printr-o rețea de drumuri și alei pavate, mărginite de peluze de iarbă și flori. Spațiile libere dintre construcții vor fi acoperite parțial cu pomi fructiferi.

Grupul social care se construiește în prezent reprezintă o măsură importantă în asigurarea unor condiții de viață mereu mai bune pentru studenții Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu".

Corespondent
EMILIAN GEORGESCU

In fotografie: un aspect de pe șantierul noului grup social

Să muncim pentru formarea profesorului de tip nou

In cele trei facultăți ale Institutului pedagogic din București se pregătesc și se formează viitorii profesori de pedagogie — limbă și literatură romînă, matematică — fizică și științele naturii. Aici sub lumina marilor idealuri pe care ni le-a dăruit partidul se formează profesorii de tip nou, educatorii viitoarelor generații ale țării. Drumul pe care sînt chemați să meargă învățătorii este drumul participării active la făurirea vieții fericite pe care ne-o aduce construirea socialismului în patria noastră. Nu-i ușor și nici simplu să fii privit de 40 de perechi de ochi care mai de care mai iscoditori, să știi ce trebuie să le spui și cum să-i faci să te asculte și să recepționeze cu interes lecțiile. Pentru aceasta trebuie să înveți cu sîrguință în institut. Acestea au fost și sînt coordonatele în cadrul cărora și-a desfășurat activitatea în cursul anului universitar trecut organizația U.T.M. din Institutul nostru, condusă îndeaproape de organizația de partid.

Noi am îndreptat activitatea organizației spre ridicarea nivelului general la învățătură al studenților. Pentru aceasta, am acordat o atenție sporită pregătirii seminariilor, frecvenței la orele de curs și laborator etc. În felul acesta s-a ajuns la formarea spiritului de răspundere la majoritatea studenților. Ei au înțeles că învață nu pentru un examen sau colocviu de moment, ci pentru a ști să-și facă datoria atunci cînd vor fi repartizați în producție.

In colaborare cu decanatele și sub îndrumarea organizației de partid, organizația U.T.M. a ținut consfătuiri cu studenții după sesiunile de examene făcînd o analiză a ceea ce a cules fiecare după examene, a modului cum a reușit să aibă rezultate demne de titlul pe care-l poartă, făcînd cunoscut și altora experiența lor, precum și analiza serioasă a activității unor studenți care în fața examinatorului n-au putut să dea răspunsul cuvenit. Bineînțeles că munca noastră nu s-a rezumat numai în a face analize și reflexii după ce, au trecut examenele. În perioada premergătoare colocviilor și examenelor a existat o preocupare a organizației noastre pentru a urmări felul cum se pregătesc studenții pentru seminarii, frecvența lor la orele de curs, atitudinea lor față de cadrele didactice. La gazeta de perete „Viață nouă" au fost publicate articole care oglindeau activitatea studenților în seminarii precum și felul în care se desfășura studiul în bibliotecă. Totodată, se publicau articole care atrăgeau atenția asupra unor greșeli, atitudini necorespunzătoare cu demnitatea de student la unii dintre colegii noștri. Din necesitatea de a-i îndruma pe studenții care nu știau cum să-și alcătuiască un conspect, s-a organizat o vitrină cu caietele de conspecte și notițe ale studenților fruntași din institutul nostru. Îndrumați de organizația de partid, comitetul U.T.M. a organizat la început de an universitar discuții cu studenții din anul întîi pe baza unor referate ținute de studenți cu experiență în organizarea unui studiu temeinic, discuții la care au participat și numeroși asistenți, lectori și conferențiari universitari. Referatele tratau teme „Cum să facem un conspect", „Cum se iau notițe la orele de curs", „Cum îmi planific timpul liber" etc. Studenții din anii superiori au arătat celor din anii inferiori ce au de făcut în ceea ce privește însușirea temeinică a cunoștințelor.

In preajma sesiunii de colocvii și examene, îndrumați de organizația de partid și împreună cu conducerea institutului, comitetul U.T.M. a alcătuit un plan de acțiune în vederea pregătirii cu seriozitate a acestui eveniment. În această privință, cadrele didactice utemiste au ajutat prin consultații și meditații pe studenți. I-am vizitat în cămin, urmărind studiul lor individual. În sesiune trebuia să facem cunoscut tuturor studenților rezultatele obținute. Astfel, responsabilul cu resortul profesional din comitetul pe institut a purces la editarea buletinului colocviilor și examenelor. Aici, apăreau zilnic știri privind calificativele obținute de studenți. Acest buletin, prin operativitatea cu care anunța rezultatele, a avut un însemnat rol propagandistic și agitatoric.

Comitetul U.T.M. s-a preocupat ca studenții fruntași la învățătură să fie evidențiați la panoul de onoare al institutului. Au fost astfel popularizați studenții Paraschiva Tampa, Pavel Petroman, Viorel Zaharia, Dali Feldman, Valeria Toader, Aristide Leonte, Doina Iordache, Felicia Wagner și alții.

Ca o complectare a cunoștințelor asimilate la cursuri și seminarii activitatea desfășurată în cercurile științifice unde studenții fruntași au depus o intensă muncă s-a soldat cu rezultate frumoase. S-a vădit din partea studenților o deosebită preocupare, o adevărată pasiune pentru munca științifică. Cu subiecte pregătite din vreme asupra cărora au meditat mult timp, culegînd material în timpul vacanței, unii membri ai cercurilor au prezentat lucrări valoroase și apreciate. În sesiunea științifică pe institut, studenți ca Aurora Brînzei, Iulian Sîrbu, Ion Rădan, Aurora Cilan, Maria Ichim, Olga Fumărel și alții, au prezentat lucrări interesante, printre care: „Onomastica la țară", „Concepția despre artă a lui Liviu Rebreanu", „Răscoala țăranilor din 1907 în fostul județ Vlașca" și altele. Activitatea cercurilor științifice conduse de conferențiarii Boris Cazacu, Maria Giurgea și A. Holingher, lectorii Aurel Nicolescu, Aurel Martin, Lidia Falcon și asistentul Constantin Sandu au atras în activitatea științifică mulți studenți, insuflîndu-le încredere și dragoste de muncă.

Paralel cu ridicarea nivelului general la învățătură, comitetul U.T.M. s-a preocupat de formarea unui colectiv unit, sudat. Era nevoie de mult tact și de multă muncă. Credem că am reușit în mare măsură să realizăm acest colectiv unit. Ceea ce ne-am propus a fost rezolvarea unei probleme vechi și totuși nouă, caracteristică tineretului: prietenia și dragostea.

In anul II al Facultății de pedagogie — filologie necesitatea unei discuții pe marginea acestei probleme s-a impus și ea a fost rezolvată de utemiștii de aici. Tovarășul Arie Grünberg a vorbit colegilor pe baza unui amplu material de literatură împletit cu aspecte din viața studenților anului, despre „tovărășie, prietenie și dragoste".

Exemple ale muncii desfășurate de comitetul U.T.M. pentru sudarea colectivului se mai pot da, începînd cu vizionarea în colectiv a spectacolelor, organizarea de audiții muzicale, de reuniuni etc.

Organizarea timpului liber al studenților a constituit pentru noi o preocupare de seamă. Noi sîntem aici un mănunchi de studenți și am căutat mereu să ne facem viața mai plăcută, mai frumoasă. Incurajați și conduși de oameni cu experiență, de profesori, am reușit să organizăm cîteva acțiuni interesante și instructive. I-am invitat la institut pe scriitorii Eusebiu Camilar, Mihnea Gheorghiu și alții, pe artiști etc. Deseori echipa noastră artistică a oferit studenților seri minunate. Cu mijloacele puse la dispoziție de conducerea institutului s-au organizat excursii, ca aceea a anului IV, făcută pe Valea Bistriței. Am căutat să avem și noi un club ca să putem oferi studenților cît mai multe mijloace pentru a-și petrece în chip util timpul liber. Organizația de partid ne-a ajutat și în acest sens pentru a organiza clubul, încît azi, studenții au condițiile materiale necesare organizării meciurilor de șah și tenis de masă. Totodată, pe terenul institutului studenții joacă volei, baschet și fotbal.

Cadrele noastre didactice, comuniștii din institut ne ajută permanent, se preocupă de viața și activitatea noastră. Lucrul acesta s-a vădit în plus și în ședința de analiză a muncii comitetului U.T.M. făcută de organizația de partid. În cadrul acestei ședințe s-a discutat activitatea profesională a studenților, ni s-au indicat măsurile necesare pentru îmbunătățirea continuă a activității noastre.

★

Noul an universitar s-a deschis în condițiuni deosebite față de cel trecut. Prin grija partidului și a guvernului condițiile de studiu și de viață ale studenților s-au îmbunătățit și continuă să se îmbunătățească.

Recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri privind atribuirea burselor și indemnizațiilor de merit a constituit un nou îndemn pentru studenți în ceea ce privește sporirea eforturilor lor la învățătură. Alegerea consiliilor Asociațiilor Studențești a căror activitate așa cum arată Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. — trebuie să se îndrepte spre ridicarea nivelului general la învățătură al studenților, organizarea timpului liber al acestora, desfășurarea unei interesante activități științifice, va contribui de asemenea la îmbogățirea vieții noastre universitare.

Comitetul U.T.M. de la institutul nostru, conștient de sarcinile mari ce-i revin în formarea unor cadre de profesori bine pregătiți, animate de adînci sentimente patriotice, atașate cauzei nobile a socialismului va depune toate eforturile și de acum înainte pentru a răspunde cu cinste datoriei sale.

CONSTANȚA CORBU
secretar al Comitetului U.T.M. — Institutul pedagogic București

În frunte:
atleții de la Facultatea de mecanizare a agriculturii

CRAIOVA (De la corespondentul nostru). — În dimineața ultimei duminici a lunii octombrie porțile stadionului Locomotiva din Craiova au fost deschise înainte de ora 8.

În tribune spectatorii își ocupaseră locurile, iar participanții la primele concursuri sportive studențești din cadrul Campionatelor Universitare făceau ultimele pregătiri.

Începerea concursurilor era așteptată cu aceeași nerăbdare și de spectatori și de participanți. Studenții de la Institutul tehnic și cei de la Institutul agronomic, care cuprinde Facultatea agrotehnică și Facultatea de mecanizare a agriculturii, își disputau întîietatea în cadrul concursurilor de atletism.

...Un șuierat scurt și primii concurenți la proba de 100 m. plat au luat startul. Din tribună răsună deodată zeci de glasuri: „Hai Pavel!", „Hai Iosif!", „Hai Viorel!" și la fiecare serie de concurenți acest lucru se repetă, cu singura deosebire că se schimbă doar numele celor care sînt încurajați. Deodată, peste freamătul de glasuri tinerești, coboară liniștea.

Ce s-a întîmplat? Accident? Nu... Se anunță rezultatele probei. Primul, Pavel Palamara, student în anul II la Facultatea de mecanizare a parcurs 100 m. în 12,1 sec. Al doilea, Ciudin Viorel, student în anul I la aceeași facultate.

După cîteva minute freamătul a reînceput. Întrecerile din cadrul probelor de 400 m. plat, 800 m. și 1500 m. au prilejuit cele mai dîrze lupte. Studentul Sandu Eugen din anul III al Facultății de mecanizare a cîștigat două probe: 400 m. și 800 m. Locul I la 1.500 m. a fost cîștigat tot de un student de la Facultatea de mecanizare. De data aceasta e vorba de Iuga Anton, care l-a întrecut pe rivalul său, Zecha Iosif, de la aceeași facultate. Trebuie să amintim de asemenea numele altor cîștigători și anume: Ion Iliescu, Vasile Țîrul, Alex. Dăbuleanu și Viorel Budrescu, de la Facultatea de mecanizare a agriculturii învingători la disc, suliță, aruncarea greutății și săritura în înălțime.

Din cele 11 probe disputate, nouă au revenit, deci, studenților de la Facultatea de mecanizare a agriculturii.

Acest lucru dovedește că ei și-au început pregătirile încă din momentul în care a fost anunțată începerea concursurilor sportive studențești.

LUNA MARII PRIETENII

Rînduri despre prieteni dragi

Era acum mai mult de un an. Cu toții eram în mare fierbere: pînă la data susținerii proiectelor noastre de diplomă ne mai rămăseseră zile numărate și ca întotdeauna în asemenea ocazii, ni se părea că nu vom termina la timp, descopeream noi și noi lucruri pe care am fi vrut să le mai complectăm, găseam noi și noi chestiuni care ni se păreau fundamentale. Eram în frigurile așa de obișnuite, din care n-a scăpat niciodată vreun student. Ne luam rămas bun de la institutul pe care în cinci ani de zile îl îndrăgisem ca și pe casa noastră. Voiam ca despărțirea să fie demnă și frumoasă. Doream să terminăm cu succes anii de muncă și bucurii, anii poate cei mai frumoși din viață

Era normal și firesc. Dar nu despre aceasta aș vrea să vorbesc acum, ci despre altceva care mi s-a întipărit atunci în minte pentru totdeauna. Am înaintea ochilor imaginea camerei 97 din căminul nostru. Acolo ne adunam în fiecare seară băieții din grupă; ne spuneam părerile, ne interesam cum merg treburile celorlalți, schimbam cîte o glumă. Pentru o jumătate de oră camera devenea neîncăpătoare. Se dădea „raportul". Devenise o tradiție care timp de trei luni cred că nu s-a călcat niciodată. Aflaserăm că în institut a început să lucreze comisia de repartizare a tinerilor absolvenți. Toți erau nerăbdători să afle unde vor lucra. Și tocmai cînd se făceau presupunerile cele mai diferite, cele mai năstrușnice pe ușă intră Boris — „Comsorgul" grupei — un băiat mărunțel, însă plin de viață. „Optimistul" îl botezaserăm noi, căci întotdeauna avea pregătită o glumă pentru fiecare, cu plăcere găsea o soluție și bine înțeles un zîmbet. Era în veșnică căutare. În loc de bună ziua salutul lui din acea zi fu „Fraților, repede un atlas!" Cu toții au înțeles că Boris aflase locurile în care vor pleca să lucreze cei 15 „mașiniști". Nu se pot descrie cele ce au urmat. Unde? Departe?, erau strigătele cele mai frecvent auzite. Era o hărmălaie de nedescris. Toți năvăliră pe Boris, îl înconjurau, trăgeau de el; abia mai putea să răsufle săracul. Aproape că dispăruse în mijlocul masei de brațe care-l înconjurau. În fine, atlasul a fost adus și a început fierberea cea mare. Se căutau cu înfrigurare localitățile însemnate pe hîrtia lui Boris, se măsurau distanțele pînă la Kiev. Mii și mii de kilometri Erau locuri și în Turcmenia și în Kazahstan și în Ural. Era însă un orășel în Ural — Barancea care nu putea fi găsit. Toate încercările au fost zadarnice. Nu exista în atlas asemenea denumire și pace! Boris spuse rîzînd:

— Probabil că atlasul e mai de mulți ani tipărit și orașul s-a construit în ultimii ani. L-am căutat în Marea Enciclopedie. Aici l-am găsit. Prea multe lucruri n-am aflat noi atunci, dar totuși s-a stabilit locul lui aproximativ pe hartă și — lucrul cel mai important — că orașul abia se construiește și că există o mare uzină de mașini electrice care este în curs de dezvoltare. Și din acel moment, din gîndurile lui Boris n-a mai ieșit acel oraș.

— Acolo e de mine. Ural, munți, păduri, construcții. Noi vom clădi uzina, noi o vom conduce. Cine mai pleacă cu mine? Sînt cinci locuri — grăbiți-vă, pe toți 25 nu-i pot lua acolo. Repede, faceți înscrierile!

Și chiar în seara aceea cinci băieți, cinci ingineri, însă fără diplomă, s-au hotărît să obțină cu orice preț aceste locuri. Cred că dacă ar fi fost locurile la Moscova nu le-ar fi dorit mai mult decît în acel orășel pierdut în Ural, care în mintea lor devenise visul cel mai dorit. Bineînțeles că în seara aceea s-a stat tîrziu, s-a destupat o sticlă de vin, s-a pregătit o gustare ad-hoc, s-a ciocnit pentru viitorii constructori ai noului oraș, s-a rîs, s-a glumit, s-a cîntat.

Peste două zile l-am văzut pe Boris din nou. Rîdea de fericire. Dorința lui și a celorlalți patru fusese satisfăcută. Primiseră repartizarea la Barancea.

Cînd am plecat din Kiev spre țară, Boris a venit la gară, ne-a condus cu flori, ne-am îmbrățișat cu emoție, iar în colțul genelor ne-au apărut și cîteva lacrimi. Cine știe cîți ani vor mai trece pînă ne vom vedea din nou? Dar asta oare este cel mai important? Pe Boris nu-l voi uita niciodată. Asemenea oameni sînt făcuți pentru a construi, pentru a crea.

Și, în zilele cînd am citit că mii, zeci de mii de constructori, zeci de mii de tineri inimoși și pasionați vor pleca pe marile șantiere de construcție ale acestui cincinal, gîndurile mele s-au dus din nou către Boris și ceilalți prieteni ai noștri. Mi-am amintit din nou de seara aceea cînd cinci tineri, cinci comsomoliști s-au hotărît să plece într-un orășel pe care nu-i găseau pe hartă pentru că abia se construia atunci, pentru că acolo erau locuri unde trebuia muncit cu pasiune și dragoste.

Cu Boris Urtaev n-am corespondat. Nu știu ce face acum însă sînt convins că acolo unde este munca mai interesantă și mai nouă, acolo unde este nevoie nu numai de cunoștințe ci și de pasiune, multă pasiune, acolo și numai acolo îl voi putea găsi.

Pentru el și ceilalți prieteni ai noștri care lucrează acum în toate colțurile Uniunii Sovietice, pentru oamenii aceștia, alături de care am muncit cinci ani de zile, am scris aceste rînduri. Și poate Boris va afla în felul acesta că nu l-am uitat și că fiecare rînd pe care-l citim în ziare despre noile succese obținute în construirea comunismului, ne face să ne amintim de prietenia noastră de nezdruncinat.

Ing. V. COSTIN

Manifestări culturale

Manifestările din cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice dau prilej oamenilor muncii din fabrici și uzine să cunoască mai bine realizările și experiența tehnicii sovietice.

La Reșița, inginerul Laszlo Toma, de la Institutul politehnic din Timișoara s-a întîlnit zilele trecute cu colectivul de muncitori și tehnicieni de la fabrica de mașini electrice a combinatului metalurgic Reșița, în fața cărora a făcut o amplă expunere despre realizările sovietice în domeniul automatizării în electrotehnică și energetică.

Tot la combinatul metalurgic Reșița, la secția oțelărie, inginerul Ilie Brădățeanu, laureat al Premiului de Stat, a vorbit tehnicienilor și controlorilor de calitate despre căile folosite în U.R.S.S. pentru înlăturarea rebuturilor la elaborarea oțelurilor, a defectelor din lingouri și piesele turnate.

Un mare număr de muncitoare din întreprinderile industriei ușoare din Timișoara, Arad și Lugoj au participat la convorbirile organizate de specialiștii din industria ușoară, membri ai A.S.I.T. cu privire la roadele aplicării metodelor sovietice în această ramură a industriei.

De asemenea o serie de profesori și ingineri agronomi au avut întîlniri cu maiștrii recoltelor bogate din Pecica, Sînnicolaul Mare, Lugoj, Arad și alte localități, dezbătînd probleme privind sporirea producției agricole în Banat, prin folosirea pe scară mai largă a agrotehnicii sovietice.

La Constanța, elevii școlii profesionale a Șantierului naval maritim s-au întîlnit zilele acestea, în sala clubului șantierului, cu inginerul Dumitru Muscină, care a studiat în U.R.S.S. și care le-a vorbit despre cîteva din marile orașe ale Uniunii Sovietice și despre dezvoltarea lor industrială.

Astfel de întîlniri rodnice au mai avut loc la Centrul mecanic Constanța, la Casa de cultură a minorităților naționale etc.

(Agerpres)

Plecarea delegației parlamentare franceze care ne-a vizitat țara

Miercuri dimineața a părăsit Capitala delegația parlamentară franceză care ne-a vizitat țara la invitația Marii Adunări Naționale.

Pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost conduși de: C. Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale, Tiță Florea, vicepreședinte, A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, Th. Iordăchescu, președintele Comisiei pentru afaceri externe a Marii Adunări Naționale, N. Sălăgeanu și Gh. Vidrașcu, membri în Prezidiul Marii Adunări Naționale, Marin Stancu, ministrul Agriculturii, Șt. Cleja, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, V. Steriopol și N. Anghel, locțiitori ai ministrului Comerțului Exterior, acad. V. Eftimiu, A. Vlădoiu, președintele Sfatului Popular al Capitalei, de deputații: acad. St. S. Nicolau, acad. V. Mirza, A. Breitenhofer, Elena Lascu-Iordăchescu, Gh. Vasilichi, N. Bellu și alții, Al. Buican vicepreședinte al I.R.R.C.S., reprezentanți ai presei etc.

Au fost de față Pierre Francfort, ministrul Franței la București și membri ai legației

Luîndu-și rămas bun, Lucien Begouin, conducătorul delegației și-a exprimat recunoștința pentru ospitalitatea de care s-au bucurat parlamentarii francezi in timpul șederii în țara noastră. Constantin Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale, a urat parlamentarilor francezi drum bun.

Cu același avion a plecat grupul de ziariști francezi care a însoțit delegația.

(Agerpres)

În curînd va sosi în Capitală Ansamblul artistic de tineret din Sofia

La mijlocul lunii decembrie va sosi în Capitală Ansamblul artistic de tineret „Vladimir Maiakovski" din Sofia.

Ansamblul artistic „Vladimir Maiakovski" este compus dintr-o formație corală dirijată de Alipi Naidenov, o echipă de dansuri condusă de Kiril Haralampiev, un colectiv de estradă condus de Sofia Lidji și un colectiv dramatic.

În cei 6 ani de existență, ansamblul a prezentat peste 400 de spectacole, la care au participat 380.000 de spectatori.

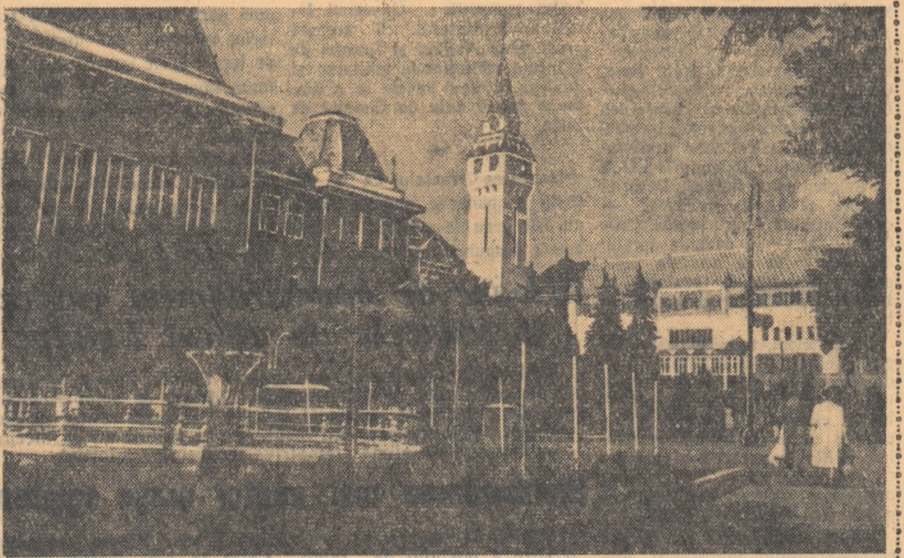
Cu prilejul turneului pe care-l întreprind în țara noastră cei 50 de membri ai Ansamblului „Vladimir Maiakovski" vor da spectacole în București și în alte orașe din țară.

(Agerpres)

Vești din portul Constanța

Activitatea ce se desfășoară în portul Constanța oglindește dezvoltarea relațiilor comerciale dintre țara noastră cu state din diferite colțuri ale lumii. În cursul acestui an au intrat și ieșit din portul Constanța peste 650 de vase romînești sau străine. Vasele „Oriol", „Tolbuhin" și „Omsk", sub pavilion sovietic, „Angeliki", „Belmonte" „Valgardena" și „Petro" sub pavilion italian, vasul turcesc „Demircale", vasul norvegian „Balkis", precum și vase costaricane, panameze, suedeze, finlandeze, grecești, poloneze etc. au ancorat în această perioadă în rada portului Constanța.

Manipularea mărfurilor în portul Constanța se face acum în mare parte mecanizat, cu ajutorul macaralelor, tractoarelor, autocamioanelor, auto-stivuitoarelor, remorcilor etc. cu care portul a fost înzestrat în anii puterii populare; în prezent mai mult de 55 la sută din volumul muncilor de încărcare-descărcare în vapoare și vagoane se efectuează cu mijloace mecanizate. Transporturile din incinta portului sînt complect mecanizate. Extinderea mecanizării operațiilor de încărcare-descărcare a determinat reducerea simțitoare a staționării vaselor la dană.

Vedere din orașul Tîrgu Mureș

La Leningrad se construiește primul spărgător de gheață atomic din lume

LENINGRAD 31 (Agerpres).— TASS transmite: La unul din șantierele navale din Leningrad se construiește primul spărgător de gheață atomic din lume. În cale se precizează deja conturul corpului de oțel al navei, a cărei lungime este de 134 metri.

Puterea acestei nave va fi de 44.000 c.p., iar combustibilul consumat de ea în 24 de ore nu va depăși... cîteva grame.

Spărgătorul de gheață atomic cu un deplasament de 16000 de tone, care se construiește la Leningrad, nu va fi numai cea mai puternică navă. Una din principalele sale particularități constă în raza sa de navigație în mod practic nelimitată. În aceeași cursă spărgătorul de gheață se va putea deplasa la ambii poli ai globului. El va putea naviga timp de un an fără a se alimenta cu combustibil.

Curînd pe spărgătorul de gheață vor începe lucrările de montaj, de amenajare a încăperilor anexe, a cabinelor pentru echipaj, a saloanelor, cabinetelor medicale, camerelor frigorifere pentru păstrarea alimentelor. Pe navă se creează toate condițiile pentru ca echipajul ei să ducă o viață normală în timpul lungilor curse pe cîmpurile de gheață ale Arcticii.

Protestul guvernului cehoslovac adresat guvernului S. U. A.

PRAGA 31 (Agerpres). — Ceteka transmite: La 31 octombrie posturile de radio cehoslovace au transmis nota adresată la 30 octombrie de guvernul Cehoslovaciei guvernului S.U.A.

În notă se arată că la 23 octombrie, în apropierea satului Vlkov din raionul Kejmarok, a explodat unul din baloanele lansate în spațiul aerian al Cehoslovaciei de organizația americană — așa numitul comitet „Europa liberă". De pe urma exploziei au fost răniți trei muncitori.

În notă se arată că anul acesta, în împrejurări similare, în Cehoslovacia au avut loc cîteva accidente în urma cărora au fost uciși și răniți cetățeni cehoslovaci. Guvernul Republicii Cehoslovace a atras în repetate rînduri și cu toată insistența atenția guvernului S.U.A. asupra activității ilegale a organizației americane sus-menționate și a cerut insistent ca guvernul S.U.A. să pună capăt acestei activități. În ciuda acestui fapt lansarea de baloane conținînd manifeste cu caracter provocator în spațiul aerian al Cehoslovaciei continuă.

Guvernul Republicii Cehoslovace protestează cu hotărîre împotriva activității organizației americane, care este în contradicție atît cu acordurile internaționale și cu prevederi ale dreptului internațional, cît și cu Carta O.N.U.

Guvernul Republicii Cehoslovace declară că dacă lansarea de baloane în spațiul aerian al Cehoslovaciei nu va înceta va fi silit să ia noi măsuri îndreptate împotriva acestei activități provocatoare ilegale, și îndeosebi, va discuta posibilitatea prezentării acestei probleme spre examinare sesiunii a 11-a a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite.

Comunicat cu privire la tratativele sovieto-afgane

MOSCOVA 31 (Agerpres). — TASS transmite: La invitația excelenței sale N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. la 17 octombrie 1956 a sosit la Moscova Alteța sa regală Sardar Muhammed Daud, primul ministru al Regatului Afganistan, însoțit de personalități de frunte din guvernul regal al Afganistanului.

În timpul vizitei în U.R.S.S., Alteța sa primul ministru al guvernului regal al Afganistanului a avut întrevederi și a dus tratative cu conducătorii guvernului U.R.S.S.

În revederile și tratativele dintre conducătorii guvernului regal al Afganistanului și conducătorii guvernului U.R.S.S. au decurs într-o atmosferă de deplină prietenie și cordialitate, ca rezultat al vechilor relații de prietenie și bună vecinătate dintre cele două țări. În timpul acestor tratative a avut loc un schimb de păreri în problemele care interesează cele două părți.

După schimbul de păreri, conducătorii celor două țări au confirmat din nou declarația comună din 18 decembrie 1955, semnată în timpul vizitei la Cabul a lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Ei sînt fericiți să constate că îndeplinirea prevederilor acestei declarații a adus foloase popoarelor celor două țări.

Conducătorii celor două țări și-au făcut din nou cunoscută năzuința de a întări pacea și liniștea în întreaga lume pe baza respectului reciproc și a încrederii între popoarele și națiunile lumii și, ca membri legali ai Organizației Națiunilor Unite, au confirmat din nou că respectă și sprijină principiile Cartei O.N.U. și ale Conferinței de la Bandung. Ei își exprimă părerea unanimă că toate problemele privind relațiile dintre state trebuie rezolvate pe calea tratativelor prietenești și că litigiile trebuie reglementate pe cale pașnică, pe baza respectului și înțelegerii reciproce.

Profund convinși că trebuie respectate drepturile fundamentale ale omului și drepturile popoarelor și națiunilor de a dispune în mod liber de soarta lor, conducătorii celor două țări și-au confirmat hotărîrea de a sprijini aspirațiile legitime ale popoarelor și națiunilor care luptă pentru independența lor politică și economică.

Conducătorii celor două țări și-au exprimat dorința de a întări relațiile prietenești și cordiale dintre ei și au stabilit bazele extinderii ajutorului și colaborării în opera de ridicare a nivelului vieții economice a popoarelor lor pe baza respectului reciproc în spiritul bunelor relații dintre cele două țări vecine și prietene.

Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.
N. BULGANIN

Primul Ministru al guvernului regal al Afganistanului
SARDAR MUHAMMED DAUD

Moscova, 30 octombrie 1956

Puternicul ecou al Declarației guvernului sovietic

R. CEHOSLOVACA

PRAGA 31 (Agerpres). — Ceteka transmite: Declarația guvernului Uniunii Sovietice cu privire la bazele dezvoltării și întăririi prieteniei și colaborării între Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste a fost primită cu un viu interes în Cehoslovacia.

Referindu-se la declarația guvernului sovietic, ziarul „Rude Pravo" scrie:

„În special în aceste zile, ne dăm seama ce a însemnat și ce înseamnă pentru noi și pentru succesele noastre, Uniunea Sovietică — țara revoluției din Octombrie, țara lui Lenin. În momentele cele mai grele din viața noastră ne-am bucurat întotdeauna de ajutorul frățesc al poporului sovietic.

Odată cu tancurile sovietice ne-a venit în anul 1945 și soarele libertății. În perioada secetei dezastruoase din anul 1947 am primit vagoane cu grîu din U.R.S.S. Oridecîteori ne-am adresat fraților sovietici am găsit la ei înțelegere și sprijin. Poporul sovietic respectă pe muncitorii noștri, el prețuiește mult nivelul dezvoltării noastre industriale și iubește cu adevărat poporul nostru, la fel cum oamenii muncii din țara noastră iubesc Uniunea Sovietică.

Astăzi publicăm declarația guvernului sovietic cu privire la relațiile cu țările lagărului socialismului. Din acest document reiese din nou, cu deplină claritate principiul politicii de coexistență pașnică dusă de Uniunea Sovietică — de a trăi în pace cu toate popoarele și statele, de a întări unitatea și de a extinde ajutorul reciproc al țărilor lagărului socialismului".

GERMANIA

BERLIN 31 (Agerpres). — ADN transmite: Presa democrată berlineză acordă o mare atenție Declarației guvernului U.R.S.S., cu privire la bazele dezvoltării și întăririi prieteniei și colaborării între U.R.S.S. și celelalte țări socialiste. Ziarele „Neues Deutschland", „Tribune" și alte ziare publică pe prima pagină textul integral al declarației.

Presa vestgermană publică de asemenea o amplă expunere a Declarației guvernului U.R.S.S.

R. P. BULGARIA

SOFIA 31 (Agerpres). — ATB transmite: Toate ziarele bulgare au publicat pe prima pagină Declarația guvernului U.R.S.S. cu privire la bazele dezvoltării și întăririi prieteniei și colaborării între Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste. Ziarul „Trud" publică această declarație sub titlul „Pentru o colaborare frățească și înțelegere reciprocă a țărilor lagărului socialist".

R. P. POLONA

VARȘOVIA 31 (Agerpres). — PAP transmite: La 31 octombrie, ziarele „Trybuna Ludu", „Zycie Warszaw", „Glos Pracy" și alte ziare centrale poloneze au publicat pe prima pagină Declarația guvernului sovietic cu privire la bazele dezvoltării și întăririi prieteniei și colaborării între Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste. Presa poloneză publică de asemenea articole în care se subliniază importanța deosebită a declarației guvernului sovietic.

Declarația guvernului U.R.S.S. a fost transmisă de asemenea de posturile de radio poloneze.

CRONICA DRAMATICĂ

Jean Paul Sartre

Pe scena Teatrului Național din Cluj

Isteria anticomunistă, agitația defăimătoare la adresa Uniunii Sovietice constituie pentru cercurile reacționare o preocupare constantă, de un ridicol cu atît mai monstruos cu cît mai violent urmăresc să contrazică realitățile. Este o temă cu mari resurse pentru satiră, care l-a tentat și pe cunoscutul scriitor, filozof și publicist francez Jean Paul Sartre. Așa s-a născut pamfletul dramatic „Clubul împușcaților" („Nekrasov" e titlul original), în centrul căruia stă figura de gentlemen-excroc a lui George de Valera, ajuns să se dea drept Nekrasov, pretins ministru sovietic fugit din „infernul roșu" și oferind senzaționale informații (una mai grosolan mincinoasă ca alta) ziarului „Soir à Paris".

De la un capăt la celălalt al piesei, comicul, satira se întrepătrund cu un plan real, grav aș zice, care atrage atenția asupra primejdiei războiului rece pentru pacea și liniștea omenirii. În ultimă instanță, tot ce născocește George de Valera, prilejuind ziarului o artificială dar formidabilă creștere a tirajului, pleacă de la cele citite anterior în „Soir à Paris". Valera obligă pe directorul ziarului și întreg consiliul de administrație să înghită „gogoși" de calibrul celor debitate de ei înșiși pentru a provoca surescitare războinică în rîndul cititorilor.

Pe de altă parte, Valera, convins că-i trage pe sfoară pe cei mai fervenți adepți ai încordării în relațiile internaționale, se trezește el însuși a fi excrocat de aceștia. Bizuindu-se pe declarațiile lui, în întregime fictive, cercurile agresive declanșează un nou atac împotriva oamenilor cinstiți, împotriva Partidului Comunist, împotriva luptătorilor pentru libertatea Franței.

„Siguranța" știe tot timpul că nici un ministru sovietic nu și-a părăsit țara, dar îi convine să-l folosească pe Valera drept martor mincinos. Cînd directorul de la „Soir à Paris" îi pretinde lui Valera să dovedească că e Nekrasov, excrocul se bizuie pe acrobația argumentației sale, dar mai ales pe situația grea în care se află directorul, căruia i se cere insistent să-și intensifice în ziar ațîțările războinice. „Mare nevoie ai să fiu Nekrasov" — îi spune Valera lui Palotin. Și cînd acesta confirmă, eroul nostru îl asigură cu dezinvoltură: „Atunci sînt!" Minciuna este așadar oficială, se face cu asentimentul și încurajarea oficialităților. Neștiind toate acestea, temîndu-se de consecințele pe care le-ar putea avea aventura lui Valera, bătrînul ziarist Sibilot se necăjește nu din pricină că minte (el a mințit întotdeauna cu aprobarea superiorilor, publicînd născociri controlate, ștampilate, minciuni „de interes public"), ci pentru că acum minte singur.

Fără să piardă vreun moment din verva ei satirică biciuitoare, ba dimpotrivă, sporindu-și vigoarea, piesa lui Sartre capătă o tonalitate aparte din momentul în care George de Valera înțelege că nu el are puterea supremă, ci că a căzut într-o cursă, fiind folosit în scopuri murdare tocmai de bogătașii de care el voia să-și bată joc. Iese la lumină acum cu o claritate de cristal că excrocul nostru este de o mie de ori mai cinstit decît marii șarlatani ai politicii imperialiste.

Deasupra hohotelor de rîs cu care autorul îi copleșește pe politicienii războiului rece, plutește un suflu amar, bine simțit în finalul piesei: după ce caută febril mijloacele de a scăpa basma curată din încurcătura în care au intrat folosindu-se de Valera-Nekrasov, membrii consiliului de administrație al ziarului se grăbesc să pună la cale noi acțiuni de otrăvire a opiniei publice. Vegheați — pare a ne atrage atenția Sartre — maniacii bombei atomice sînt ridicoli dar nu dezarmează cu una cu două.

În cadrul scenografic stilizat cu gust pe care l-a conceput pictorul Mircea Matcaboji, piesa lui Jean Paul Sartre a fost reprezentată pentru prima dată în țara noastră pe scena Teatrului Național din Cluj. Este o realizare care — cu toate neajunsurile ei de ordin actoricesc — merge pe linia unei activități artistice consecvente, marcată de montarea tot în premieră pe țară a pieselor „Pygmalion" și „Intr-un ceas bun" (în stagiunea trecută) și continuată de viitoarele premiere anunțate.

Fără doar și poate că pe primul plan al spectacolului se situează creația de mare vervă și spontaneitate a lui C. Anatol în rolul lui George de Valera. Actorul, care nu o dată și-a arătat inteligența și fina pătrundere în resorturile lăuntrice ale personajelor, l-a înțeles și l-a întruchipat pe Valera cu toată gama de caractere ale acestui „excroc al veacului", cum îl numește inspectorul de poliție Goblet: puțin filozof, amator de paradoxuri, înduioșat trecător de soarta lui și a semenilor, dar revenind imediat la o atitudine tăioasă și polemică, nepăsător și sigur pe el în orice împrejurare. Tupeul și vivacitatea lui Valera, uimitoarea sa capacitate de a minți cu dezinvoltură, supralicitînd mereu cele mai absurde născociri, arta cu care-i joacă pe degete pe toți, au strălucit pe scenă grație lui C. Anatol. Iar răsturnarea care se petrece în conștiința lui din clipa explicației cu Veronique Sibilot — care-i atrage atenția că devine o unealtă în mîna propriilor săi vrăjmași — Anatol a lăsat-o să se întrevadă fără ostentație. Excrocului de mare anvergură pe care l-a realizat actorul îi place să joace tare, să surprindă pe cei din jur prin reacții bruște, de fapt bine calculate, să plaseze ironii cu subtilitate, să găsească rapid răspuns și soluție la întrebările vieții. C. Anatol debitează replicile, spontan, parcă improvizînd, dar lăsînd o suspensie înaintea poantei, a ideii noi și neașteptate pe care o lansează. Ceilalți George de Valera, care vor apărea pe scenele teatrelor noastre, au în creația lui C. Anatol un stimulent, îndemnînd la performanțe artistice de valoare.

Cum era și firesc, regia spectacolului (Ion Dinescu) a centrat întreaga punere în scenă în jurul eroului principal, urmărind să-l lumineze mereu din alt unghi, prin raport cu celelalte personaje. Există însă inegalități și contraste între felul cum au participat la valorificarea acestei intenții diferiți interpreți. În însăși desfășurarea spectacolului, momente de ascuțime satirică remarcabilă — sosirea lui George de Valera în redacția ziarului „Soir à Paris", sau înscrierea lui ca al doilea membru în partidul transfugului Demidoff — alternează cu scene plate, lipsite de savoare comică, cum sînt (îndeosebi în tabloul II) discuțiile lui Jules Palotin cu Sibilot și cu președintele consiliului de administrație Mouton, sau scenele din partea finală a spectacolului. Desigur nu e de obiectat că regia și majoritatea actorilor nu s-au lăsat ispitiți de posibilitatea de a „exploata" excesiv comicul, ferindu-se să împingă interpretarea pe o pantă grotească, caricaturală. Dar nu e de acceptat ca personaje care dețin în piesă o partitură bogată în nuanțe să fie tratate sec, cu o sobrietate prost înțeleasă, ceea ce lipsește spectacolul de unele din valențele sale importante. Dacă Jules Palotin (Sandu Rădulescu) secondat de Tavernier (Marin D. Aurelian) și Perigord (Octavian Teuca) au compus viu imaginea redactorilor ziarului de scandal, toți, în veșnic neastîmpăr, căutînd febril știri și titluri senzaționale, în schimb Hristea Cristea (Sibilot) și Nicolae Voicu (Mouton) au fost monocorzi, lipsiți de haz, dezvăluind extrem de puțin din sensurile lăuntrice ale rolurilor. La fel, grupul de personaje din lumea suspusă (aci avem în vedere și figurația de la serata din tabloul VI) a apărut ca un mozaic eterogen, din care au ieșit în evidență compozițiile studiate cu grijă, aducînd un vădit aport personal, ale lui Al. Marius, Cornel Sava, Zighi Munte (acesta din urmă trădîndu-și totuși tinerețea sub masca reușit realizată), în timp ce alți interpreți — Petru Felezeu, Ilie Suchi, Sili Munteanu și mai ales cei din corpul de ansamblu — au jucat fără culoare, rostind plat și convențional replicile.

Dintre ceilalți actori, George Gherasim a creat cu farmec și autenticitate cuceritoare figura inspectorului de poliție Goblet, care se află mereu pe urmele lui George de Valera, căutîndu-l fără speranța de a-l dibui vreodată. La rîndul lor, două profiluri sugestive de agenți ai siguranței, strecurîndu-se insinuant și provocator prin scenă, au realizat Ion Tîlvan și Al. Giurumia. O apariție plăcută, dar prea puțin consistentă a fost cea a Veronicăi Sibilot, interpretată de Viorica Cernucan-Popa.

Parcurgerea sumară a unor aspecte ale spectacolului a lăsat să se degaje — cred — că pe scena Naționalului din Cluj „Clubul împușcaților" se joacă cu antren și veritabile accente satirice. În esență, regia a înțeles caracterul publicistic de mare actualitate al comediei lui Sartre, mizînd cu temei în primul rînd pe reliefarea temei politice de bază. Obținînd o mai organică sudare a distribuției, mai multă omogenitate a spectacolului, care poate fi îmbunătățit și în ce privește tratarea lui cu autenticitate regia va putea atinge în măsură crescîndă țelurile artistice pe care și le-a propus.

„Intr-un ceas bun"

de Victor Rozov

Teatrul Muncitoresc C.F.R.

Hotărît lucru, actuala stagiune teatrală, cu avalanșa de premiere în Capitală și în țară, cu repertoriul mult înnoit și îmbogățit față de anii trecuți, pune în dificultate pe cronicarul dramatic, care se vede inevitabil depășit de ritmul premierelor. Vom vorbi acum despre un al doilea spectacol „Intr-un ceas bun", prezentat recent la Teatrul Muncitoresc C.F.R.

Comedia lui Victor Rozov — jucată deja cu succes pe scenele a trei teatre din țară — nu mai reprezenta pentru colectivul de tineret de la Teatrul C.F.R. un teren de desțelenit. Întîmplările piesei, rotindu-se în jurul momentului de răscruce din viața oricărui adolescent — absolvirea școlii medii, alegerea drumului în viață — se desfășoară pe scenă firesc, cu prospețime și autenticitate, fără stridențe, găsind neîndoielnic răsunet mai ales în inima tinerilor spectatori, pe care îi îndeamnă la o atitudine cinstită și dreaptă în viață.

Liniile de evoluție ale piesei sînt și ale spectacolului, care a animat — cu fidelitate față de intențiile autorului — textul dramatic. Geta Vlad — care semnează regia — a fost atentă la omogenitatea ansamblului actoricesc, ceea ce conferă spectacolului o unitate pe care am dorit-o de atîtea ori la Teatrul C.F.R. Așadar, surpriza plăcută ne-a furnizat-o întregul și nu unul sau altul din interpreți luat izolat. De altminteri — ca să luăm de exemplu pe cei doi interpreți care s-au situat în fruntea tovarășilor lor — bogatele însușiri comice și naturalețea lui Cornel Vulpe s-au vădit încă acum doi ani, la concursul tinerilor actori, în Trufaldino din „Slugă la doi stăpîni", iar farmecul și o anume obrăznicie simpatică, necontrafăcută, ne-au păstrat-o în amintire pe Vasilica Tastaman în Eva din „Familia Covacs" de Ana Novak.

Laudele pe care spectacolul le merită fără ezitări, nu exclud însă posibilitatea unor observații critice, mai puțin privind concepția regizorală — justă și servită bine în liniile ei mari de interpreți — cît unele accente și nuanțe de interpretare.

Cheia înțelegerii rolului lui Andrei Averin — eroul principal al comediei lui Rozov — stă în aceea că nu temperamentul lui se schimbă în decursul acțiunii, ci atitudinea lui în viață. Andrei nu devine un meditativ, ci cu spontaneitatea lui obișnuită începe să-și pună probleme grave, găsind răspunsuri care-i vin pe buze la fel de spontan. Atitudinea lui flușturatecă, superficială e zdruncinată, dar aceasta nu înseamnă că veselia molipsitoare a lui Andrei dispare la rîndul ei. Cu vioiciunea și nonșalanța cu care altădată trecea ușor deopotrivă peste evenimente mari și mici, el enunță acum idei serioase și ia hotărîri fără echivoc. Regia și interpretul au înțeles dar nu pînă la capăt toate acestea. Pentru a face vizibilă transformarea eroului, anumite momente sînt în spectacol intenționat subliniate, îngroșate peste necesități. Gîndul care lui Andrei îi răsare în minte ca o revelație după ce a părăsit sala de examen — fiecare om trebuie să aibă un punct al său în viață — Cornel Vulpe îl rostește ca după o matură chibzuință. Iar în final, asigurările pe care Andrei le dă a lor săi că dorește să muncească, să trăiască din propria lui trudă, sună oarecum retoric și declamatoriu, tot fiindcă s-a urmărit ostentativ accentuarea lor. Cum am precizat însă, e vorba de nuanțe care nu impietează decisiv asupra interpretării lui Andrei, care în ansamblu i-a izbutit de minune lui Cornel Vulpe.

Omogenitatea interpretării, legăturile sufletești care statornicesc o comunicare reală pe scenă între personaje, regia le-a obținut și grație aportului adus de o bună parte din actori. Kitty Mușatescu a fost o mamă sincer îngrijorată de soarta fiilor ei, zbătîndu-se ca o cloșcă pentru a-i vedea „aranjați" și gîfîind adeseori — nu artistic, ci întrutotul în spiritul rolului — din exces de zel. Dinu Cezar a găsit o poză potrivită în rolul lui Vadim, reliefînd — ce-i drept cam unilateral — aristocratizarea acestui fecior de academician, sigur pe el pentrucă miza în mod eronat pe faima și autoritatea tatălui său. Scena înfruntării lui cu Alexei (Sergiu Demetriad) căruia i se alătură întregul grup de tineri, a avut tensiunea și ardoarea unei veritabile ciocniri tinerești, Vadim ieșind din scenă șifonat, nu însă domolit. Intensitatea trăirii rolurilor — proprie majorității interpreților — nu a putut ascunde totuși unele goluri, de exemplu în cazul lui Alexei, al Mașei (Zoe Anghel) sau al tatălui (Niky Rădulescu), surprinși în cîteva rînduri că își debitează rolul oarecum convențional și nu conform evoluției lăuntrice a personajelor.

Cred că nici Geta Vlad, nici entuziastul colectiv de tineri actori care au realizat spectacolul nu-și închipuie că au atins perfecțiunea. Important e că începutul marcat de „Intr-un ceas bun" să fie continuat, conducerea artistică a teatrului stimulînd și pe viitor pe talentații tineri reuniți în activul Teatrului C.F.R. Și ei sînt mai mulți decît cei care au lucrat la acest spectacol.

În încheiere, ne exprimăm o nedumerire (fără legătură directă cu teatrul C. F. R.) care nu ne cuprinde întîia dată: de ce asemenea piese specifice de tineret — și pe lîngă „Intr-un ceas bun" am putea cita „Nota zero la purtare", iar din cele mai vechi „Tinerețea părinților" — nu sînt lucrate de Teatrul Tineretului, unde ar trebui să vadă de fapt luminile rampei?

MIHAI LUPU

Anglia și Franța au atacat Egiptul

Guvernul Uniunii Sovietice condamnă cu hotărîre acțiunile agresive ale guvernelor Angliei, Franței și Israelului față de Egipt

MOSCOVA 31 (Agerpres). — TASS transmite Declarația guvernului sovietic cu privire la agresiunea armată împotriva Egiptului:

Egiptul a devenit victima unei agresiuni. Pe teritoriul său au pătruns trupele israeliene și există primejdia debarcării de trupe engleze și franceze.

In noaptea de 29 spre 30 octombrie, trupele israeliene au trecut frontiera egipteană și au început operațiuni militare, îndreptîndu-se prin peninsula Sinai spre Canalul de Suez.

Acțiunile guvernului israelian reprezintă un act de agresiune armată și constituie o încălcare fățișă a Cartei Organizației Națiunilor Unite. Faptele arată că invazia trupelor israeliene s-a făcut cu scopul vădit de a fi folosită ca pretext de către puterile occidentale, in primul rînd de către Anglia și Franța, pentru a-și aduce trupele pe teritoriul statelor arabe, în special în zona Canalului de Suez. Puterile occidentale își camuflează acțiunile agresive prin referiri la declarația colonialistă din 1950 a Statelor Unite ale Americii, Angliei și Franței, care a fost respinsă în unanimitate de toate statele arabe. Acționind ca unealtă a cercurilor imperialiste care caută să restabilească regimul asupririi coloniale în Orient, guvernul Israelului a lansat o provocare tuturor popoarelor arabe, tuturor popoarelor Orientului, care luptă împotriva colonialismului. Calea pe care au pășit cercurile guvernante extremiste ale Israelului este criminală și primejdioasă în primul rînd pentru însuși statul Israel, pentru viitorul său.

După atacul armat al Israelului, guvernele Angliei și Franței au dat la 30 octombrie Egiptului, un ultimatum cerind să se pună la dispoziția trupelor lor, poziții-cheie pe teritoriul egiptean — la Suez, Port Said și Ismailia — chipurile în scopul preintîmpinării operațiunilor militare dintre Israel și Egipt. Deși guvernul Egiptului apărînd suveranitatea și inviolabilitatea teritorială a țării, a respins această cerere, Anglia și Franța au trimis trupe care să debarce pe teritoriul egiptean. Guvernele Angliei și Franței au pășit astfel pe calea intervenției armate împotriva Egiptului, încălcînd în mod grosolan drepturile legitime ale statului egiptean suveran.

Aceste acțiuni ale guvernelor Angliei și Franței, sînt incompatibile cu principiile și țelurile Organizației Națiunilor Unite, constituie o încălcare grosolană a obligațiilor asumate in mod solemn de statele membre ale O.N.U. și reprezintă o agresiune împotriva statului egiptean.

Guvernul Uniunii Sovietice condamnă cu hotărîre acțiunile agresive ale guvernelor Angliei, Franței și Israelului față de Egipt. Popoarele iubitoare de libertate ale lumii manifestă o caldă simpatie față de lupta dreaptă a poporului egiptean care apără independența sa națională.

Guvernul sovietic consideră că pentru menținerea păcii și a liniștei in regiunea Orientului Apropiat și Mijlociu, Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite trebuie să ia măsuri imediate în vederea încetării acțiunilor agresive ale Angliei, Franței și Israelului față de Egipt și în vederea retragerii imediate a trupelor intervenționiștilor de pe teritoriul Egiptului.

Guvernul sovietic consideră că intreaga răspundere pentru consecințele periculoase ale sus-menționatelor acțiuni agresive împotriva Egiptului revine în întregime guvernelor care au pășit pe calea încălcării păcii și securității, pe calea agresiunii.

31 octombrie 1956

Dezbaterile din Consiliul de Securitate

NEW YORK 31 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat, la ședința din 30 octombrie a Consiliului de Securitate s-a discutat problema „măsurilor pentru încetarea imediată a operațiunilor militare ale Israelului împotriva Egiptului".

Luînd cuvîntul după reprezentanții S.U.A., Iugoslaviei și Iranului, care s-au pronunțat pentru luarea unor măsuri imediate de către Consiliul de Securitate, reprezentantul U.R.S.S., A. A. Sobolev a declarat între altele:

Datele care există dovedesc că Israelul a dezlănțuit o agresiune împotriva Egiptului. Acum nu este timpul pentru discursuri ample. Consiliul de Securitate trebuie să acționeze deoarece Consiliului de Securitate îi revine răspunderea principală pentru menținerea păcii și securității.

In ședința din dimineața zilei de 30 octombrie a Consiliului de Securitate au luat cuvîntul reprezentanții Iugoslaviei, Australiei, Cubei, Angliei și statului Peru, precum și reprezentanții Egiptului și Israelului invitați să ia parte la ședință.

La începutul ședinței de după-amiază a luat cuvîntul reprezentantul Angliei, Dixon. El a dat citire ultimatumului prezentat de Anglia și Franța Egiptului și Israelului, în care se anunță intenția acestor puteri de a-și aduce trupele în zona Canalului de Suez, indiferent dacă ultimatumul lor va fi acceptat sau nu. Dixon nu numai că a încercat „să justifice acest ultimatum invocînd că trecerea liberă prin Canalul de Suez ar fi amenințată", ci a cerut chiar ca Consiliul de Securitate să aprobe acțiunile Angliei și Franței.

Reprezentantul Franței a aderat la declarația lui Dixon și a spus că se va pronunța ulterior mai amănunțit.

Reprezentantul S.U.A., care a luat apoi cuvîntul a prezentat în mod oficial proiectul său de rezoluție.

In proiectul de rezoluție prezentat de Statele Unite se spune: „Problema palestineană: măsuri pentru încetarea imediată a operațiunilor militare ale Israelului în Egipt.

Consiliul de Securitate subliniind că forțele armate ale Israelului au pătruns adînc pe teritoriul Egiptului, încălcînd acordul de armistițiu dintre Egipt și Israel;

exprimîndu-și profunda îngrijorare în legătură cu această încălcare a acordului de armistițiu;

1. Cheamă Israelul să-și retragă imediat forțele armate dincolo de linia de armistițiu stabilită;

2. cheamă pe toți membrii O.N.U.:

a) să se abțină de la folosirea forței sau de la amenințarea cu folosirea forței în această regiune prin orice mijloc incompatibil cu scopurile O.N.U.;

b) să sprijine Organizația Națiunilor Unite în asigurarea respectării acordului de armistițiu;

c) să se abțină de a acorda Israelului vre-un ajutor militar, economic sau financiar atît timp cît el nu va îndeplini această rezoluție;

8. cere secretarului general să țină Consiliul de Securitate la curent cu evenimentele, in conformitate cu această rezoluție și să facă toate recomandările pe care le va considera necesare pentru menținerea păcii și securității internaționale în această regiune prin înfăptuirea acestei rezoluții și a rezoluțiilor precedente".

Brilej, reprezentantul Iugoslaviei, a subliniat primejdia pe care o reprezintă situația creată de ultimatumul Angliei și Franței.

A. A. Sobolev, reprezentantul U.R.S.S. a declarat printre altele:

În fața Consiliului de Securitate se află proiectul de rezoluție al Statelor Unite. Delegația sovietică relevă lipsa în acest proiect a uneia dintre cele mai importante prevederi, și anume că Consiliul de Securitate condamnă Israelul pentru agresiunea pe care a săvîrșit-o. După părerea delegației sovietice un asemenea punct în rezoluție este justificat pe deplin și ar corespunde aprecierii situației de către majoritatea membrilor Consiliului. Ținînd însă seama de faptul că nu este timp de pierdut, delegația sovietică nu va prezenta nici un fel de amendamente la acest proiect de rezoluție și este gata să voteze pentru el avînd în vedere că proiectul de rezoluție conține două prevederi importante — după părerea noastră, cele mai importante în momentul actual — și anume: „1. Cheamă Israelul să-și retragă imediat forțele armate dincolo de linia de armistițiu stabilită"; și cel de al doilea punct căruia noi îi acordăm cea mai mare importanță, îndeosebi în lumina ultimatumului guvernelor Angliei și Franței: „2. Cheamă pe toți membrii O.N.U.:

a) să se abțină de la folosirea forței sau de la amenințarea cu folosirea forței în această regiune prin orice mijloc incompatibil cu scopurile O.N.U.".

Considerăm că rezoluția reprezintă minimul pe care Consiliul de Securitate este obligat să-l adopte în cazul de față, în condițiile actuale. Delegația sovietică cere să se pună imediat la vot acest proiect de rezoluție.

Lodge, reprezentantul S.U.A., care a luat pentru a doua oară cuvîntul și-a complectat proiectul de rezoluție cu următorul punct: „Paragraful 1 cere Egiptului și Israelului să înceteze imediat operațiunile militare". El a cerut membrilor Consiliului să nu prezinte amendamente la proiectul de rezoluție, nu pentru că acest proiect ar fi perfect, ci pentru că adoptarea lui este urgent necesară.

Proiectul de rezoluție al S.U.A. a fost pus la vot. Pentru proiect au votat șapte delegații—S.U.A., U.R.S.S., Iugoslavia, Iran, Peru, Cuba și Ciankaișistul; contra rezoluției au votat delegațiile Angliei și Franței. Două delegații s-au abținut de la vot: Australia și Belgia. Datorită faptului că doi membri permanenți ai Consiliului de Securitate — Anglia și Franța — au uzat de dreptul de veto în legătură cu proiectul de rezoluție american, acest proiect nu a fost adoptat de Consiliul de Securitate.

Luînd cuvîntul, reprezentantul Uniunii Sovietice, A. A. Sobolev, a declarat că Consiliul de Securitate nu se poate împăca cu situația în care a fost pus de doi membri permanenți ai Consiliului de Securitate care au uzat de dreptul de veto în legătură cu proiectul de rezoluție propus de S.U.A. A. A. Sobolev a propus un nou proiect de rezoluție care să includă preambulul și primul punct inițial al proiectului american, care prevede retragerea imediată a trupelor Israelului dincolo de linia stabilită prin armistițiu.

In proiectul de rezoluție prezentat de Uniunea Sovietică se spune:

„Consiliul de Securitate

constatînd că forțele armate ale Israelului au pătruns adînc pe teritoriul Egiptului încălcînd astfel acordul de armistițiu dintre Egipt și Israel

exprimîndu-și adînca îngrijorare în legătură cu această violare a acordului de armistițiu

1. — Cheamă toate părțile interesate să înceteze imediat focul;

2. — Cheamă Israelul să-și retragă imediat forțele armate dincolo de linia stabilită prin armistițiu;

3. — Cere secretarului general să informeze în permanență Consiliul de Securitate asupra îndeplinirii acestei rezoluții și să prezinte recomandări pe care le va găsi de cuviință pentru menținerea păcii și securității internaționale în zona în care urmează să se aplice prezenta rezoluție precum și rezoluțiile adoptate anterior".

Proiectul de rezoluție prezentat de delegația Uniunii Sovietice a fost pus la vot la ora 21 (ora New-Yorkului). Pentru adoptarea acestui proiect a votat majoritatea Consiliului — 7 delegații: U.R.S.S., Iugoslavia, Iran, Peru, Cuba, Australia, Ciankaișistul. Delegațiile Angliei și Franței au votat împotriva proiectului sovietic opunînd astfel veto proiectului de rezoluție. Delegațiile S.U.A. și Belgiei s-au abținut. Datorită faptului că Anglia și Franța — două membre permanente ale Consiliului — au uzat de dreptul de veto și în ce privește acest proiect, proiectul de rezoluție al Uniunii Sovietice nu a fost adoptat.

In încheiere, reprezentantul Iugoslaviei, Brilej, a subliniat că ultimatumul anglo-francez a accentuat într-o mare măsură pericolul în care se află pacea generală în urma agresiunii Israelului. Brilej și-a exprimat părerea că este cazul să se convoace de urgență o sesiune extraordinară a Adunării Generale a O.N.U.

Pentru examinarea propunerii reprezentantului Iugoslaviei, președintele Consiliului a hotărît să convoace o ședință a Consiliului de Securitate la 31 octombrie, ora 15, ora New Yorkului.

Declarația guvernului egiptean

Israelul a intreprins operațiuni militare pe teritoriul egiptean, violînd astfel dreptul internațional, Carta O.N.U. și acordul de armistițiu. Această acțiune a Israelului este considerată ca o acțiune dușmănoasă față de Egipt, față de integritatea teritoriului său și de securitatea sa.

De aceea, guvernul egiptean își rezervă dreptul de a întreprinde orice acțiuni pe care le poate înfăptui în conformitate cu Carta O.N.U., inclusiv dreptul la autoapărare.

Aceste operațiuni au fost începute de Israel, în ciuda declarațiilor autorităților sale de răspundere, in care se spune că nu va fi înfăptuită nici o agresiune și că mobilizarea forțelor sale armate este o măsură care urmărește apărarea frontierelor sale, în ciuda faptului că in declarația făcută de primul ministru al Israelului și de ambasadorul său la Washington, cu o zi înainte, Israelul și-a luat obligația de a nu întreprinde acte de agresiune. S-a confirmat că toate aceste declarații sînt o minciună vădită, dovedindu-se in felul acesta așa cum a devenit clar acum, că Israelul urmărea să înșele opinia publică mondială, în timp ce avea intenția să săvîrșească un atac perfid împotriva Egiptului.

Operațiunile care au fost intreprinse la 30 octombrie, nu reprezintă decît o parte din seria de atacuri săvîrșite de Israel in ultimii ani împotriva frontierelor egiptene și arabe, cu scopul de a crea o situație de permanentă încordare și de amenințare a păcii în Orientul Mijlociu și aceasta in ciuda faptului că Israelul a fost condamnat în repetate rînduri de către organizațiile internaționale.

Egiptul își va apăra onoarea și suveranitatea

CAIRO 31 (Agerpres). — Postul de radio Cairo a anunțat că la 31 octombrie președintele Nasser a primit pe ambasadorul englez în Egipt și a declarat că Egiptul nu poate accepta in nici un caz ultimatumul remis guvernului egiptean de către Anglia în numele său și al Franței, deoarece aceasta este o acțiune dușmănoasă și o știrbire a dreptului Egiptului, a onoarei și suveranității sale și contravine de asemenea Cartei și principiilor O.N.U.

In timp ce Egiptul își apără propriul său teritoriu împotriva dușmanului invadator, — Israelul, a spus Nasser, Anglia și Franța trec, prin acțiunile lor, de partea agresorului. Nasser a avertizat pe ambasadorul englez că Egiptul nu poate rămîne indiferent față de orice agresiune săvîrșită împotriva lui și că își va apăra onoarea și suveranitatea.

Președintele Nasser a primit de asemenea pe însărcinatul cu afaceri al Franței în Egipt și i-a făcut o declarație similară. El a invitat apoi pe ambasadorii S.U.A., Uniunii Sovietice, Iugoslaviei, Indoneziei precum și pe însărcinatul cu afaceri al Indiei în Egipt și i-a informat asupra situației. Președintele Nasser a adresat președintelui S.U.A. Eisenhower, președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, președintelui Iugoslaviei Tito, primului ministru al Indiei, Nehru și președintelui Indoneziei Sukarno mesaje în această privință.

Statele arabe sprijină Egiptul

CAIRO 31 (Agerpres). — In urma agresiunii Israelului împotriva Egiptului și a ultimatumului anglo-francez în Liban și Siria a fost introdusă starea excepțională. Guvernele celor două țări, protestînd împotriva acțiunii de forță anglo-franceză, au declarat că sprijină necondiționat Egiptul și că își vor îndeplini obligațiile asumate în baza acordurilor militare cu această țară. Aerodromurile din Siria au fost închise, interzicîndu-se zborurile avioanelor străine deasupra teritoriului sirian. Iordania, Arabia Saudită și Irakul au declarat la rîndul lor că sprijină întrutotul Egiptul și îi vor acorda ajutor militar dacă Egiptul le va cere.

Complotul anglo-franco-israelian

TEL AVIV 31 (Agerpres). — TASS transmite: Guvernul Israelului a declarat că acceptă propunerea Angliei și Franței de a înceta operațiunile militare și de a-și retrage forțele la o distanță de 10 mile de Canalul de Suez.

★

Hotărîrea Israelului de a accepta propunerile anglo-franceze nu este greu de explicat. De fapt aceste propuneri nu numai că aprobă ocuparea de către Israel a unei părți considerabile din teritoriul egiptean, dar încurajează de fapt trupele israeliene să continue invazia pînă la linia care se află la 10 mile depărtare de canal.

Aceasta dovedește încă odată că invazia trupelor israeliene pe teritoriul Egiptului este un rezultat al complotului dintre puterile occidentale și Israel.

Avioane de bombardament engleze și franceze au atacat Egiptul

PARIS 31 (Agerpres). — Agenția France Presse relatează că in seara zilei de 31 octombrie, avioane de bombardament engleze și franceze au atacat Egiptul. Comandamentul forțelor militare anglo-franceze din insula Cipru anunță că „a început ofensiva aeriană aliată" împotriva teritoriului egiptean.

Bombardarea mai multor orașe egiptene

CAIRO 31 (Agerpres). — Agenția France Presse reproduce o știre a postului de radio Cairo în care înaltul comandament militar al armatei egiptene anunță că „bombardiere grele britanice au atacat la ora 20 și 50 de minute, simultan, orașele Cairo, Alexandria, Port Said, Suez și Ismailia. Bombardarea orașului Cairo a provocat moartea a șapte persoane".

Declarația președintelui Tito cu privire la situația din Orientul Mijlociu

BELGRAD 31 (Agerpres). — Taniug transmite: La 31 octombrie, președintele Tito a făcut următoarea declarație pentru presă:

„In Orientul Mijlociu a avut loc o agresiune fățișă împotriva Egiptului, ceea ce a creat o situație de război și amenință să se transforme într-un război de mari proporții ale cărui consecințe și deznodămînt sînt imprevizibile.

La 30 octombrie, Marea Britanie și Franța sub pretextul apărării acestei zone de urmările atacului israelian asupra teritoriului egiptean, au dat un ultimatum prin care amenință că vor ocupa Canalul de Suez. Aceasta nu constituie însă o măsură împotriva atacului israelian, sau o apărare împotriva lui ci, dacă va fi adus la îndeplinire, constituie dimpotrivă continuarea aceleiași agresiuni. De fapt aceste două acțiuni, cea israeliană și cea anglo-franceză, sînt atît de evident legate — și autorii lor nu se străduiesc prea mult să ascundă această evidență — încît ele constituie de fapt una și aceiași agresiune.

Trebuie să subliniem — se spune în încheiere — că guvernele Marii Britanii și Franței și-au anunțat intenția fără a aștepta acțiunea O.N.U. și a Consiliului de Securitate, care se întrunise deja pentru a examina această problemă.

Este regretabil și poate fi tragic faptul că în aceste vremuri cînd fiecare guvern trebuie să-și îndrepte eforturile spre rezolvarea pe cale pașnică a tuturor problemelor existente, care sînt și așa destul de multe se creează noi situații primejdioase pe care unii vor să le exploateze în scopuri egoiste.

Dacă nu se va pune capăt acestei agresiuni prin eforturile unite ale tuturor membrilor O.N.U. ea poate avea consecințe imprevizibile pentru pace în această parte a lumii. Este cu neputință și inadmisibil ca în vremea noastră, probleme ca aceea a Suezului să fie rezolvate prin forță. De aceea, lumea așteaptă cu deplin temei ca Organizația Națiunilor Unite și fiecare dintre membrii ei în parte, să se conducă după interesele permanente ale colaborării internaționale și condamnînd această agresiune și aceste amenințări, să împiedice războiul prin toate măsurile pe care le au la dispoziție și să restabilească încrederea omenirii în posibilitatea de a asigura pacea și colaborarea între popoare".

Opoziția laburistă a condamnat politica guvernului englez în Egipt

LONDRA 31 (Agerpres). — In cadrul ședinței din noaptea de 30 octombrie a Camerei Comunelor au luat cuvîntul reprezentanții opoziției laburiste care s-au declarat împotriva folosirii forței și au arătat că adevăratul scop al măsurilor militare anglo-franceze în zona Canalului de Suez este acapararea canalului. După ce ministrul de externe Lloyd a răspuns declarațiilor opoziției, Camera a votat cu 270 de voturi contra 218 moțiunea propusă de guvern prin care se hotărăște debarcarea de trupe în zona Suezului.

Discuțiile din Camera Comunelor au continuat la 31 octombrie. A luat cuvîntul primul ministru Eden, care s-a referit „la acțiunea militară pe care urmăm s-o întreprindem". Agențiile de presă occidentale relatează că discursul primului ministru Eden a fost întîmpinat cu ostilitate din partea membrilor opoziției.

Liderul opoziției laburiste, Gaitskell a criticat cu violență guvernul pentru ultimatumul agresiv adresat Egiptului și pentru intervenția trupelor anglo-franceze în Egipt. „Guvernul — a declarat Gaitskell — a comis un act de nebunie dezastruoasă ale cărei consecințe tragice le vom regreta timp de mulți ani. Acțiunea guvernului nu constituie numai o renunțare, ci deadreptul o violare a principiilor solidarității Commonwealthului, a alianței anglo-americane și a principiilor Cartei Organizației Națiunilor Unite".

Gaitskell a declarat că deputații laburiști „se vor opune prin toate mijloacele" acțiunii întreprinse de guvern în Egipt. El a subliniat că marea majoritate a poporului britanic este ostilă acțiunilor agresive ale guvernului englez, îndreptate împotriva suveranității Egiptului.

Convocarea la 6 noiembrie a Seimului polonez

VARȘOVIA 31 (Agerpres). — P.A.P. transmite: A 10-a sesiune a Seimului a fost convocată pentru data de 6 noiembrie. Comisiile Seimului se vor întruni la 5 noiembrie.

Situația din Ungaria

BUDAPESTA 31 (Agerpres). — La Budapesta cea mai mare parte a întreprinderilor nu și-au reluat activitatea. Muncitorii de la numeroase fabrici sînt gata să înceapă lucrul pentru înlăturarea distrugerilor.

La fabrica de vagoane și mașini „Ganz" muncitorii au hotărît să lucreze la repunerea în circulație a tramvaielor. Serviciile poștale au început să funcționeze. Spre seară circulația pe străzi a început să fie mai animată. Trupele sovietice au fost retrase din Budapesta. Potrivit relatărilor posturilor de radio, în unele puncte ale orașului se aud focuri de armă. Pe unele străzi sînt arse pe rug cărți. Se anunță că în diferite orașe din Ungaria se reorganizează vechile partide politice. Reprezentanți ai Partidului Social-Democrat au anunțat pe președintele Consiliului de Miniștri, Imre Nagy, că acceptă să-și desemneze participanții în guvernul de coaliție.

Acțiuni ale spionajului american

BERLIN 31 (Agerpres). — După cum transmite postul de radio Dresda, grupe ale serviciului secret american și grupe contrarevoluționare încearcă să treacă granița austro-ungară pentru a instiga la noi revolte și vărsări de sînge. Conform știrilor din presa austriacă, s-au înființat în anumite puncte de graniță adevărate cartiere generale ale fasciștilor, care, sub directa conducere a centrelor fasciste aflate în solda spionajului american, aduc în Ungaria din Bavaria și alte părți ale Germaniei occidentale, grupuri contrarevoluționare în Ungaria.

Ziarul vienez „Neuer Kurier" a anunțat deschis programul intervenției. Se subliniază că în orașele ungare situate în apropierea graniței cu Austria au fost aduse așa-zise posturi de radiodifuziune „libere". Ele au fost aduse în Ungaria de peste graniță și emisiunile lor au același caracter cu cele ale postului fascist „Europa liberă".

Agresiunea împotriva Egiptului și autorii ei — Anglia și Franța

COMENTARIUL zilei

Evenimente de o mare gravitate se succed vertiginos în Orientul Mijlociu și Apropiat. In zorii zilei, nave militare anglo-franceze au pornit de pe insulele Cipru și Malta spre Canalul de Suez în vreme ce avioanele franceze și engleze terorizează orașele egiptene. Comunicatele de presă sînt laconice. Puținele cuvinte sînt însă suficiente pentru a înțelege că amenințările cuprinse în ultimatumul anglo-francez adreșat Egiptului au fost puse în aplicare. În numele căror interese? În numele intereselor acționarilor fostei companii a Canalului de Suez. Anglia și Franța au declanșat o agresiune ce poate avea grave repercursiuni pentru pace.

Citești telegramele agențiilor de presă și-ți dai seama că diplomații englezi și francezi suferă de o suspectă amnezie. Noțiunile de justiție internațională, de suveranitate și independență, noțiuni cu care aceștia jonglează atît de des, aș spune chiar cotidian, au fost date uitării. Amnezia poate părea ciudată. Antecedente în materie dezvăluie însă o practică devenită clasică pentru diplomația țărilor colonialiste. Fățărnicia, cinismul, lipsa de scrupule în alegerea mijloacelor pentru realizarea țelului urmărit — sînt de mult trăsături ce fac parte integrantă din politica unor asemenea state.

Agresiunea împotriva Egiptului are o prefață scrisă cu ajutorul Israelului. Domnul David Ben Gurion și ceilalți conducători extremiști ai Israelului și-au cîștigat de mult puțin rîvnitul renume de zeloși executori ai unor planuri elaborate în capitalele occidentale. Este o faimă ce nu face deloc cinste nici unui om politic și cu atît mai mult unuia care face profesiuni de credință patriotarde. Dl. Ben Gurion este însă imperturbabil. Politica guvernului pe care îl conduce are drept caracteristică febra militaristă, așa numitul „război preventiv", noțiune căreia conducătorii israelieni încearcă să-i găsească chiar și o justificare de natură teoretică. Dar, din nefericire, guvernul Israelului nu se mulțumește numai cu elaborarea de formule teoretice, ci se arată dispus să scoată castanele din foc cu mîinile proprii cînd interesele unor puteri occidentale o cer. In anumite momente nevralgice pentru politica occidentală în Orientul Mijlociu și Apropiat, Israelul și-a îndeplinit rolul de a tulbura apele tocmai atunci cînd ele se limpeziseră sau tindeau să se limpezească.

Acum, Israelului i-a revenit din nou misiunea de a comite un act care să justifice — dacă poate fi vorba de o justificare — invazia anglo-franceză asupra Egiptului. Merită să se remarce că această agresiune a fost precedată de încercarea de a încorda relațiile dintre Israel și Iordania. Era un joc menit să mascheze ținta reală: Egiptul și Canalul de Suez. Jocul a fost de scurtă durată. Anglia și Franța au operat cu rapiditate sperînd să pună opinia publică mondială în fața faptului împlinit al acaparării Canalului de Suez.

Agresiunea comisă în noaptea de 29 spre 30 octombrie de către trupele israeliene în peninsula Sinai n-a fost decît un pretext. Atacul a fost provocat în deplină cunoștință a puterilor occidentale (de altfel după ce agresiunea anglo-franceză a început în zona Suezului, guvernul Israelului s-a anunțat dispus să-și retragă trupele). În ziua dinaintea începerii atacului israelian împotriva Egiptului, Departamentul de Stat al S.U.A. a dat dispoziții referitoare la evacuarea cetățenilor americani din țările Orientului Apropiat. Dispoziții analoage au fost date și de guvernele englez și francez, care au efectuat concomitent și mișcări de trupe. Este evident că asemenea dispozițiuni se bazau pe cunoașterea mecanismului ce urma să fie declanșat în noaptea de 29 spre 30 octombrie.

Premierul francez Guy Mollet a apărut oarecum pe neașteptate la Londra. Convorbirile anglo-franceze au avut drept rezultat un ultimatum prezentat Egiptului în care i s-a cerut să accepte „staționarea temporară" a trupelor anglo-franceze în zona Canalului de Suez. In Camera Comunelor, Eden a făcut o declarație în care a arătat că în cazul refuzului Egiptului de a accepta ultimatumul „forțele franceze și britanice vor interveni cu toată forța necesară pentru a obține satisfacția". Eden și Mollet reeditau astfel una din paginile rușinoase ale istoriei colonialismului pentru a anula actul naționalizării Suezului și a acapara Canalul după ce încercări pe alte căi au eșuat.

Pretextele folosite sînt lipsite de orice valabilitate. Dacă agresiunea Israelului împotriva Egiptului reprezintă o amenințare pentru pace — și într-adevăr reprezintă — singura în măsură să stabilească ce acțiuni trebuiesc întreprinse pentru a restabili liniștea este Organizația Națiunilor Unite. Or, Organizația Națiunilor Unite n-a împuternicit nici pe guvernul francez și nici pe cel englez să întreprindă acțiuni cu caracter militar sau de orice alt fel în zona Canalului de Suez. Ultimatumul anglo-francez și atacul asupra Egiptului reprezintă astfel o încălcare grosolană a principiilor Organizației Națiunilor Unite. Chiar ziarul „Manchester Guardian" scrie că „ultimatumul franco-britanic adresat Egiptului este o nebunie... Acțiunea militară constituie o agresiune flagrantă... Marea Britanie și Franța acționează în afara legii".

Reprezentantul Franței la O.N.U., Corniou-Gentille, a calificat invazia anglo-franceză în zona Suezului drept o „contra-măsură" împotriva naționalizării Canalului. Așa stînd lucrurile s-ar părea că totul este clar. Dincolo însă de mărturisirile lui Corniou-Gentille, diplomația occidentală practică metoda denaturărilor, a camuflării mai mult sau mai puțin dibace, a unor fapte supuse condamnării de către opinia publică mondială.

Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite a luat în discuție situația creată în urma operațiunilor militare ale Israelului împotriva Egiptului (punctul 1 pe ordinea de zi), precum și agresiunea anglo-franceză în legătură cu ultimatumul Angliei și Franței, adresat Egiptului (punctul 2 pe ordinea de zi). Reprezentantul sovietic, A. A. Sobolev, a caracterizat ziua de 30 octombrie drept o zi neagră în istoria Consiliului de Securitate, deoarece în această zi Consiliul de Securitate s-a dovedit incapabil să întreprindă vreo acțiune în fața agresiunii împotriva unui stat. Voturile Angliei și Franței (pe baza dreptului de veto), au împiedicat adoptarea — în discuția asupra primului punct al ordinei de zi — unei rezoluții care să ceară să se pună capăt agresiunii israeliene, deși această rezoluție fusese acceptată de majoritatea membrilor Consiliului.

Este interesantă atitudinea S.U.A. Se știe că politica Angliei și Franței a găsit tot sprijinul guvernului american și că atît Eisenhower cît și Dulles au afirmat în repetate rînduri că folosirea forței împotriva Egiptului nu este exclusă. De astă dată, în toiul campaniei electorale, guvernul american preferă să adopte o atitudine prudentă și să sugereze impresia că nu ar fi, chipurile, de acord cu acțiunile anglo-franceze. Că lucrurile sînt cusute cu ață albă, ca să folosim o expresie clasică, reiese din faptul că rezoluția americană prezentată Consiliului de Securitate nu condamna Israelul ca agresor, ci se mulțumea să ceară numai încetarea ostilităților. Dar chiar și acest simplu fapt e semnificativ pentru poziția pe care sînt nevoite s-o adopte S.U.A. atît din necesități de ordin intern, cît și din pricina consecințelor în relațiile cu lumea arabă.

Reprezentanții occidentali au tergiversat discuțiile în Consiliul de Securitate, astfel încît Organizația Națiunilor Unite să fie silită să accepte un fapt comis: agresiunea anglo-franceză împotriva Egiptului. Protestul hotărît al Egiptului a fost ignorat de către guvernele de la Londra și Paris.

Și astfel, începînd din dimineața ultimei zile a lunii octombrie 1956, Egiptul este victima unei invazii armate. Avioanele de bombardament engleze și franceze au atacat teritoriul egiptean; orașul Cairo a fost supus unui bombardament aerian britanic. Culmea ironiei e că toate acestea se petrec în numele „menținerii păcii" în zona Suezului.

Opinia publică mondială nu poate rămîne indiferentă față de agresiunea comisă împotriva Egiptului. Guvernul sovietic a dat publicității o declarație în care, în termeni categorici, înfierează pe agresorii englezi, francezi și israelieni și arată că acestora le revine răspunderea pentru urmările invaziei asupra Egiptului.

Trăim în anul 1956! In zilele noastre colonialismul este pe deplin compromis. Aspirațiile de libertate ale popoarelor ce s-au eliberat din lanțurile colonialismului nu pot să mai fie înăbușite cu ajutorul armelor. Poporul egiptean are de partea sa simpatia tuturor popoarelor iubitoare de pace. Cauza dreaptă a Egiptului se bucură de sprijinul nu numai al tuturor statelor arabe, ci și al tuturor celor care sînt credincioși idealurilor de pace și libertate.

EDGARD OBERST

Presa poloneză și cehoslovacă despre situația din Ungaria

BUDAPESTA 31 (Agerpres). — Ziarul polonez „Trybuna Ludu" publică o corespondență a corespondentului său de la Budapesta, în care, referindu-se la evenimentele de la Budapesta, scrie: „Este clar că în situația actuală fiecare zi nouă de luptă acționează împotriva socialismului și a democrației. Crește primejdia ca mișcarea să capete un caracter antisovietic și anticomunist precis. Crește primejdia ca elementele reacționare deja active să preia conducerea mișcării și să pună mîna pe putere. Totul depinde acum de hotărîrea, îndrăzneala și rapiditatea de acțiune a nucleului democratic al conducerii partidului și guvernului".

In articolul de fond al ziarului cehoslovac „Obrana Lydu", consacrat situației din Ungaria se subliniază că „încercările puterilor occidentale de a ridica problema Ungariei în Consiliul de Securitate nu sînt altceva decît o camuflare a propriei lor dorințe de a se amesteca în treburile interne ale Ungariei, a dorinței de a sprijini elementele contrarevoluționare și de a răsturna regimul de democrație populară din Ungaria".

În 24 de ore

BERLIN. — La 31 octombrie în cadrul unei conferințe internaționale de presă care a avut loc la Berlin, colonelul Bormann a anunțat că Ministerul de stat al Securității R. D. Germane a arestat 73 agenți care în cea mai mare parte lucrau în slujba serviciului de spionaj american.

MOSCOVA. — In după-amiaza zilei de 31 octombrie locuitorii Moscovei au salutat călduros pe președintele Republicii Siria, Șukri Kuatli, care a sosit în vizită în U.R.S.S. la invitația Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și a lui K. E. Voroșilov, personal.

HANOI. — Ansamblul romînesc de cîntece și dansuri „Ciocîrlia" a plecat la 29 octombrie către țară după un turneu de două săptămîni în Republica Democrată Vietnam.

MOSCOVA. — In dimineața zilei de 31 octombrie primul ministru al Afganistanului, Sardar Muhammed Daud, și persoanele care îl însoțeau au părăsit Moscova plecînd la Tașkent, de unde vor pleca spre patrie.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

STAS — 3452 — 52